

A auzi, a recunoaște, a face conform Cuvântului lui Dumnezeu
(Hearing, recognizing, acting on the Word of God)

William Branham
21 februarie 1960
Jeffersonville, Indiana, U.S.A.

**Tradusă de fr. Frank în timpul
predicilor din Krefeld
Partea I**

Fratele Frank

Suntem mulțumitori Domnului că ne putem aduna laolaltă, că putem asculta Cuvântul Lui, că ne putem lăsa binecuvântați din nou. M-am gândit că, dacă am ascultat și în interiorul nostru am ținut pasul cu Cuvântul, atunci aceasta a fost o întreagă predică, o predică lungă, o predică care ne merge la inimă.

Aici este noțiunea - cum deja am amintit - „astăzi”. *„Astăzi dacă auziți glasul Lui”*. Noi trăim acum. Este astăzi al nostru. Noi, trebuie să auzim ceea ce are să ne spună Domnul acum. Despre ceea ce a trecut, predică toți. Dar Dumnezeu este un Dumnezeu al prezentului și El Se ocupă de fiecare dată cu ceea ce se întâmplă în prezent. El luminează trecutul și viitorul, dar Se ocupă de ceea ce se întâmplă în prezent și este la ordinea zilei divine.

Și celelalte două noțiuni: necredința în legătură cu căderea; și ascultarea în legătură cu atingerea țintei. Cine nu-L crede pe Dumnezeu Îl face mincinos. Cine suntem noi, care suntem niște mincinoși? Așa este scris: *„Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși”*. Cine suntem noi ca să-L facem mincinos?

Sunt atâtea gânduri pe care le-am putea aminti. Dar noi am citit-o în ultimele două versete: *„Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră? Vedem, dar, că n-au putut să intre din pricina necredinței lor”*. Aceasta este perechea:

neascultarea și necredința; exact așa cum la polul opus, credința și ascultarea formează perechea divină. Cine crede, ascultă; cine ascultă, crede. Restul este teorie.

Domnul Dumnezeu să ne ajute să fim binecuvântați la auzirea unei predici a fratelui Branham. Astăzi a propus-o fratele Russ. Eu sunt mulțumitor pentru aceasta. Mă gândesc acum și o spun: eu m-am dus în camera unde sunt arhivate toate benzile și casetele și m-am gândit: „Ia-o pe prima și adu-o în adunare”. Și acum ne vom lăsa surprinși de ceea ce a pregătit Domnul pentru noi. Eu pot să vă spun că El ne-a dăruit întotdeauna o masă bogată. Lui Îi aducem cinstea. Aveți puțină răbdare cu mine, cu reacțiile mele, cu vocea mea. Dar nu voi fi deseori acasă o lună întreagă, ca luna aceasta, ianuarie. Frate Russ eu cred că și tu mă vei suporta.

Traducerea predicii - Partea I

Acum, aceste benzi de la aceste adunări de astăzi, nu ar trebui să fie publicate pentru cei de afară pentru că ne vom ocupa de învățatură. Dacă alții de afară le vor auzi, poate va fi prea greu pentru ei să înțeleagă. Pentru că rareori doi dintre noi vedem lucrurile la fel, dar în inimă ar trebui să fim de aceeași părere. Aceste benzi sunt doar pentru prieteni.

Să ne aplecăm capetele pentru rugăciune. Câți doresc să fie amintiți în rugăciune? Vă rog ridicați mâna și spuneți: „Doamne, eu am nevoie de Tine, am nevoie de harul Tău”.

Tatăl nostru ceresc, ne apropiem de tronul milei Tale pentru că ne-a fost spus să venim la Tine. Și prin Răscumpărătorul nostru, Fiul Tău, ne-a fost spus că ceea ce vom cere în Numele Lui vom primi. Știm că trăim în umbra venirii Lui. Și dacă stăm în umbra milei Lui, atunci Te rugăm, o, Doamne ca Tu, prin Duhul Sfânt, să ne înviezi și să ne dăruiești lucrurile pe care trebuie să le auzim pentru că noi așteptăm Cuvântul Tău. Te rugăm dăruiește-ne neprihănirea Ta, sfințenia Ta, fii Tu cu noi, cercetează-ne astăzi într-un mod deosebit, prin Duhul Sfânt. Vino în mijlocul nostru, deosebește gândurile inimii noastre, arată-ne slăbiciunile, vindecă bolile noastre, salvează pe cei pierduți și

pregătește-Ți un popor pentru revenirea Ta. Doamne, ascultă această rugăciune. Noi vom citi Cuvântul Tău și Te rugăm, ca în această școală duminicală, la citirea Cuvântului Tău, Tu să ne dăruiești legăturile și inima noastră s-o primească pentru că noi venim în acest loc cu un sigur motiv: ca să Te cunoaștem mai bine. Noi, care suntem creștini, prin credință dorim să Te cunoaștem mai bine. Și aceia care încă n-au devenit credincioși, doresc să Te recunoască pe Tine ca Salvatorul lor; și aceia care sunt bolnavi doresc să Te recunoască pe Tine ca Vindecător. Te rugăm ca în această clădire să nu mai fie nicio persoană slăbită, toți să fie binecuvântați și Cuvântul Tău să fie împlinit până la ultima literă și fiecare dorință să fie astâmpărată. Toți să devină bucuroși și să plece din această clădire spunând ca cei din Emaus: „Nu ne ardea inima în noi, când El ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?” Te rugăm toate acestea în Numele lui Isus. Amin.

Acum cei care aveți Bibliile cu voi și doriți să le deschideți... În general, în adunările evanghelistice o predică de aproximativ 20, 30 de minute este cel mai potrivit timp în care este dat și mesajul, iar apoi ar trebui să fie dată chemarea la altar. Dar astăzi este o zi de școală duminicală, ca să tratăm această temă și să vorbim despre Cuvânt. Dacă îi este frig cuiva, ridicăți mâna; aici îi avem pe frații noștri care se vor îngriji să regleze temperatura. Noi dorim ca toți să vă simțiți bine și să ascultați Cuvântul. Pentru că avem încredere că Duhul Sfânt ne va învăța Cuvântul lui Dumnezeu. Puteți auzi bine cu toții și acolo în spate?

Acum doresc să deschid Scriptura. Eu am notat versetele. Voi citi din Romani 9 începând de la v. 11, de unde vom lua textul pentru lecția noastră biblică.

Romani 9:11-13: *„Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă și nu făcuseră nici bine, nici rău – ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă – s-a zis Rebecăi: «Cel mai mare va fi rob celui mai mic», după cum este scris: «Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât.»”*

Fie ca Dumnezeu să dăruiască binecuvântarea la citirea Cuvântului. Tema de astăzi va cuprinde cele trei cuvinte: **„A asculta, a recunoaște și a face conform Cuvântului lui Dumnezeu”**. Ascultați,

recunoașteți și înfăptuiți conform Cuvântului Domnului. Noi suntem foarte familiarizați cu acest text; citim Scriptura zi și noapte, medităm la ea. Ascultăm și știrile și știm ce se publică. Această lume este condusă de două puteri duhovnicești și ambele puteri sunt religioase. Și eu cred că aceste două puteri vor ajunge curând la punctul lor culminant. Aceste două puteri sunt reprezentate în acești doi fii despre care am citit. Dumnezeu, în înțelepciunea Lui nemărginită a prefigurat pentru noi tot ceea ce va veni, pentru ca prin aceasta noi să recunoaștem și să știm cu siguranță ceea ce urmează să se întâmple. Fie ca Cuvântul lui Dumnezeu, natura Lui, ființa Lui, totul să ne fie descoperit atât de clar și să fie aranjat atât de desăvârșit încât și păcătosul să poată înțelege că ceva este pe cale să se întâmple. Dumnezeu a aranjat totul. Nimeni nu are vreo scuză.

Noi vedem că înainte ca acești doi fii să se fi născut în această lume, erau diferiți și erau în conflict unul cu altul. Cu toate că mama lor a fost o fecioară; ea a fost o fecioară, o Rebeca frumoasă căsătorită cu Isaac, sămânța adevărată a lui Dumnezeu. Ambii au fost supuși lui Dumnezeu, niște credincioși umpluți cu Duhul, aleși dinainte ca ei să se căsătorească și să fie împreună unul cu altul. Dumnezeu a văzut-o dinainte.

Și acum, cum de s-a putut întâmpla așa ceva prin aceeași mamă și același tată? Doi fii: unul rău; celălalt foarte bun. Cum s-a putut întâmpla că acela bun părea că este cel rău și cel rău părea că este cel bun? Dar aceasta este de fiecare dată așa. Așa a fost și așa va fi întotdeauna în programul lui Dumnezeu. El nu-și poate schimba programul. El își face programul desăvârșit, pentru că este o parte din El. Așa ca în Grădina Eden, păcatul a fost atât de frumos, atât de atractiv și Eva s-a uitat și a ascultat. În aceeași Grădină a fost pomul vieții și pomul morții. Noi o știm astăzi. Astăzi noi am spune: aceasta este legea contrastului: binele în contradicție cu răul. Unde este ceva corect este și ceva pe dos. Oricare ar fi împrejurările unul din acestea două este în contradicție cu celălalt. Așa cum a zis Pavel: „*Când vreau să fac binele, răul este lipit de mine*”. Păcătosul nu se poate depărta de creștin și nici creștinul de păcătos. Întotdeauna va fi o mărturie despre ce este drept și una despre ce este rău. Voi trebuie să faceți alegerea voastră, trebuie să fiți fie de o parte, fie de cealaltă.

În acești doi fii – este ceva ciudat – dar știm că înainte ca ei amândoi să se fi născut din aceeași sămânță, Isaac, căreia îi aparținea făgăduința... Poate că lecția noastră de astăzi se va prelungi, dar doresc să vă spun ceva ce trebuie să vă spun. Uitați-vă la acești doi fii. Esau a fost născut și Iacov a fost născut. Dar nu numai că s-au certat în pântecul mamei lor, dar ei aveau același tată. Și mai târziu ei s-au luptat unul cu altul. Esau l-a prins pe Iacov de călcâi și ei se ceartă până în ziua de astăzi. Cum s-a putut întâmpla ca din acest om desăvârșit, ales, sfânt, din acest bărbat dedicat și această mamă dedicată...? Vedeți? Acum, ca să avem o bază: Dumnezeu cheamă prin alegere – așa trebuie să fie.

Nu contează cât de dreți și cât de sfinți au fost tatăl tău și mama ta, indiferent cât de buni creștini au fost ei, depinde de tine personal. Tu stai înaintea lui Dumnezeu. Aceasta este lecția pe care noi o învățăm astăzi. Au fost doi copii. Dar vedeți, a fost alegerea, această chemare divină. O mamă fecioară, un bărbat sfânt și două rezultate diferite, chiar dacă prin sămânța lui a venit Isus Hristos. Vedeți? Ca și Isus Hristos, el a fost încercat ca Sămânță a lui Avraam. Așa cum a fost Isaac, firește, așa a fost El duhovnicește, El a lăsat ca totul să treacă asupra Lui. Sângele Lui, pe care L-a vărsat pentru noi, a fost sfânt. Deja acolo noi am văzut cum Dumnezeu l-a ocrotit pe Avraam pentru ca Isaac să nu fie atins de împăratul păgân. Apoi Rebeca, o sfântă, o femeie binecuvântată de Dumnezeu și la ea a venit o sămânță sfântă; și din aceasta s-a născut unul răzvrătit și unul credincios. Deci, depinde de alegerea și chemarea lui Dumnezeu. Înainte ca ei să fi făcut ceva, Dumnezeu a spus: „Pe pe Iacov îl primesc; pe Esau îl resping”. Vedeți? Așa este, Dumnezeu vorbește cu voi, vă invită să veniți la masa Lui, să deveniți fiii și fiicele Lui. Nimic de pe pământ nu ar putea fi mai prețios decât aceasta. Și vedeți caracterul acestor doi bărbați. Iacov a fost un bărbat duhovnicesc, iar Esau a fost un bărbat firesc. Întotdeauna, în toate timpurile a fost așa: unul cu o gândire firească, omenească; și celălalt duhovnicesc, divin. Unul a fost un bărbat firesc și desigur, religios, dar el n-a fost niciodată în stare, n-a fost în el, n-a putut să se scape de lucrurile din lume.

Pentru Iacov a fost foarte simplu. Iacov a avut un singur scop, a avut o singură țintă: el a cerut și a căutat dreptul de întâi născut. Indiferent cum trebuia să-l obțină, el dorea să-l primească. Acest duh care a fost în el, duhul întâilor născuți, este și astăzi în lume. Și acum

vedem că este în adevărații credincioși și ajunge la punctul culminant. Și de cealaltă parte ajunge la punctul culminant. Vedeți? Nu că unul ar fi slujit mai multor dumnezei și celălalt ar fi slujit doar Unuia singur, ci ambii slujeau Aceluiași Dumnezeu. Uitați-vă exact la sfânta Scriptură pentru că eu am o temă de care sunt sigur că vă va ajuta. „*Nu orișicine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri*”.

Vă rog să fiți atenți! Iacov a avut un singur scop, pentru că în conformitate cu Cuvântul, binecuvântarea și toate lucrurile care erau în legătură cu aceasta erau incluse în dreptul de întâi născut. Și Iacov avea o singură țintă: dreptul de întâi născut și îi era indiferent cum trebuia să-l obțină. Esau l-a neglijat. Pentru el, căruia îi aparținea de drept, nu însemna nimic. El s-a rușinat de acest drept. Dar Iacov a dorit să-l obțină indiferent cum. Așa este și astăzi cu credinciosul duhovnicesc. El nu pune preț pe ce se gândește lumea. Indiferent cum este batjocorit, orice s-ar întâmpla cu el și ce se spune despre el, el dorește dreptul de întâi născut, dorește să stea corect înaintea lui Dumnezeu, este ceva înnăscut în el. Vedeți? Nu puteți face nimic pentru aceasta. Iacov înseamnă înșelător. Dar când el a ajuns în sfârșit în posesia dreptului de întâi născut, el a fost schimbat. Și apoi nu mai era Iacov – înșelătorul, ci era Israel – un prinț al lui Dumnezeu, care s-a luptat cu Dumnezeu. Omul firesc, pământesc spune: „O, câtă vreme merg la biserică și fac ce este corect, ce mai contează?” – aceasta este sămânța lui Esau care disprețuiește dreptul de întâi născut. Dar Iacov a iubit dreptul de întâi născut.

Și oamenii duhovnicești de astăzi, bărbații și femeile de astăzi, rânduieți mai dinainte de Dumnezeu să vină la viața veșnică, vor avea dorința în ei și vor cere dreptul de întâi născut. Chiar dacă vor trebui să părăsească totul, chiar dacă ar trebui să iasă din cea mai renumită biserică din această națiune, indiferent de nivelul la care trebuie să se coboare, chiar dacă trebuie să vină la altar și să plângă, ei se vor duce acolo și-și vor aduce lucrurile în ordine, vor face totul corect, vor fi străini și pelerini pe acest pământ. Ei sunt interesați numai de dreptul de întâi născut, ei nu pun nimic înaintea acestuia; ei sunt aleși dinainte pentru aceasta, aleși. Vedeți? Apoi noi vedem că acești doi erau: unul

firesc, pământesc; celălalt duhovnicesc și de fiecare dată ei erau în conflict.

Exact așa este și astăzi; așa a fost întotdeauna. A început cu Cain și Abel în Grădina Eden. Acolo erau doi pomi care stăteau la dispoziție: pomul vieții și pomul cunoștinței – ca să devii înțelept dar apoi să mori cu aceasta. Și apoi Cain și Abel, ambii religioși. Unul, Abel, dorea viața veșnică – el i-a adus lui Dumnezeu, prin credință, o jertfă mai bună decât Cain. Vedeți? Cain reprezintă biserica firească și Abel reprezintă biserica duhovnicească. De fiecare dată eu vorbesc ambelor grupuri. Chiar și acum, când această predică va fi auzită de mii de oameni de pe pământ. Și vedeți, pe de o parte este biserica firească, iar de cealaltă parte este biserica duhovnicească. Se spune simplu: „O, eu mă duc la biserică, eu fac totul cât se poate de bine. Dumnezeu nu vrea mai mult”. Vedeți? Aceasta a făcut-o și Cain. El și-a ridicat un altar, a pus pe el, ca jertfă, roadele câmpului și a spus: „Aceasta este tot ceea ce am mai bun”. Așa gândesc credincioșii cu gândire firească: „Eu mă duc la biserică, mă duc la cel mai bun grup care există. Eu fac totul cât se poate de bine. Îi ajut pe săraci, fac una și alta”. O, dacă voi sunteți de părere că aceasta este totul, atunci voi să știți că aceasta este poziția bisericii firești. Dar biserica duhovnicească.... Uitați-vă la Abel. El, prin descoperire, prin har, s-a putut uita dincolo de toate lucrurilor și, prin credință, i-a adus lui Dumnezeu o jertfă mai plăcută decât a lui Cain. Și Dumnezeu i-a dat mărturia că el este neprihănit.

Apoi îi avem pe Ismael și pe Isaac. Unul firesc și celălalt prin Duhul, prin făgăduință. Unul din roabă și celălalt din femeia liberă. Vedeți? Același lucru îl avem în Israel, cu Israel și cu Moabul; ambele erau biserici mari. Când Israelul, ca biserică duhovnicească, era pe drum spre Țara făgăduită, în drumul lui a trebuit să treacă prin Moab. Și ce s-a întâmplat? Acolo a avut loc o întâlnire cu Moab, biserica tare, puternică, firească. Și un mare conducător al acestei biserici, Balaam, a venit să-și blesteme fratele, dar nu a putut s-o facă. El a fost orb, el nu putut vedea că aici este vorba de o alegere și că Dumnezeu îi călăuzește pe calea lor. Mai întâi vine credința, prin ascultarea Cuvântului. Credinciosul îl ascultă, îl recunoaște și apoi lucrează conform acestuia. Omul firesc aude sunetul Cuvântului, dar nu în inimă ca s-o înțeleagă, s-o recunoască. Voi vă puteți uita la ceva, dar ca s-o vedeți, s-o recunoașteți

este altceva. Numai dacă cineva este născut din nou, poate vedea și poate recunoaște lucrurile din Împărăția lui Dumnezeu. Israelul avea făgăduința lui Dumnezeu pentru că era pe drum spre Țara făgăduită. Aici nu erau necredincioși, ci erau credincioși. Această grupare a lui Moab credea în același Dumnezeu în care credea și Israelul. Ei s-au arătat cum sunt atunci când prin Balaam, au încercat să blesteme Israelul gândindu-se că Israelul a făcut multe lucruri greșite. Așa s-a întâmplat atunci, dar el n-a recunoscut că alegerea făcea diferența.

Exact așa a fost cu Iacov și cu Esau. Esau a fost un om mult mai bun decât Iacov. Esau s-a îngrijit de tatăl său care era orb și s-a ostenit în toate ca să fie un fiu bun. Credincioșii firești fac multe lucruri bune: ei construiesc azile de bătrâni, spitale. Dar aceasta nu este și nu va fi lucrul important. Moabul a fost o națiune mare, un popor mai bun ca Israelul. Iacov a fost un bărbat care făcea lucruri nedrepte, dar el a avut un lucru în inimă: jinduia să aibă dreptul de întâi născut.

Aici noi vedem Israelul în drum spre Țara făgăduită de Dumnezeu. Balaam a construit șapte altare. Israel a avut șapte altare. Balaam a avut jertfe pe altar. Israelul a avut jertfe pe altar. Vedeți? Dacă o comparăm firește, unul era tot atât de religios ca și celălalt: Moab ca și Israelul; Balaam ca și Moise; Cain ca și Abel; Iacov ca și Esau. Vedeți? Dar alegerea face diferența. Privit duhovnicește, cât de orbiți erau copiii lui Moab! Moabiții se uitau de sus la israeliți: „Ce-i cu aceștia? Aceștia nu aparțin niciunei denominații. O, ei sunt niște decăzuți. Trăiesc în corturi. Noi suntem o națiune mare. Ei nu sunt nici măcar o organizație. Ce este cu ei? Ei vorbesc de un proroc pe care îl au în mijlocul lor”. Ei n-au putut vedea că în mijlocul Israelului era Stâlpul de foc, Stâncă lovită, acolo era supranaturalul. Domnul era cu ei și ei călătoreau spre Țara făgăduită. Așa este și astăzi. O, se spune în biserica de astăzi că ei sunt „tremurici”! Și nu se vede că ei sunt călăuziți conform poruncilor lui Dumnezeu. Dumnezeu a dăruit poporului Său, făgăduințele Sale, în Cuvântul Său.

Iacov a făcut alegerea bună pentru că era din Dumnezeu. El a știut că în dreptul de întâi născut este inclusă binecuvântarea. Lui îi era indiferent cum o va primi, pentru el era important ca s-o primească; pentru el a însemnat mult, a trebuit s-o aibă. El a primit-o. „*Ferice de*

cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!”. El a primit-o. Israelul era pe drum spre Țara făgăduită. Indiferent câți moabiți blestemau și indiferent ce le făceau, ei erau în drum, direct spre Țara făgăduită. Indiferent ce se întâmplă, ce prigoană și ce vine peste voi, câte rele se vorbesc despre voi, ce se povestește despre voi, voi nu vă îngrijorați. Adevărata Biserică va merge mai departe, va merge drept înainte și va rămâne în Cuvânt.

Odată erau doi împărați care au vorbit unul cu altul: unul era Ahab, celălalt era Iosafat; unul era firesc, iar celălalt avea o gândire duhovnicească. Ahab era un credincios care mergea până la graniță, el nu se ruga la mai mulți dumnezei. Nu! Ci toți se închinau aceluiași Dumnezeu, inclusiv cei patru sute de proroci care mâncau la masa lui Ahab. Era vremea când politica stătea în spatele religiei și a sprijinit-o; după aceea a venit o luptă. Iosafat a venit și a făcut o alianță, ceea ce a fost greșit. Niciodată nu aș dori să fiu sub același jug cu cei necredincioși. Voi să nu mergeți la o altă biserică, decât la una care crede Evanghelia deplină și o predică. Dacă nu, atunci veți ajunge în greutăți. Acest bărbat neprihănit l-a întrebat pe Ahab: „Nu ar trebui să-L întrebăm mai întâi pe Dumnezeu dacă să mergem să luptăm împotriva Ramotului din Galaad?” „Acest ținut ne aparține, este țara noastră. Ei ne-au luat-o, au luat-o Dumnezeului celui viu”. Totul părea atât de frumos, atât de neprihănit, atât de drept, atât de bun. Și Ahab s-a gândit: „Acum mă duc înainte”.

Astăzi dorim să avem la amvon bărbați atât de intelectuali, atât de învățați care explică totul, care explică puterea lui Dumnezeu până când dispăre. Ei explică chiar și vindecarea divină, explică tălmăcirea limbilor și explică până dispăre. Și pentru ei botezul cu Duhul Sfânt este pentru un alt timp. Dar pentru cei ce sunt din Dumnezeu, este valabil „*Oile Mele ascultă glasul Meu*”. Când alegerea lui Dumnezeu se odihnește peste voi, voi nu veți putea face altceva decât să-L credeți pe Dumnezeu.

Vedeți? Iosafat, împăratul neprihănit a zis: „Nu mai este în țară niciun proroc al Domnului, ca să-L putem întreba?”. Astăzi este tot așa. „Da” a spus Ahab, „Am o mulțime și un profesor îi învață. Ei sunt bine învățați, mai învățați decât toți ceilalți”. Așa este în biserica firească. Vedeți? Așa cum era în zilele lui Noe, biserica firească; atunci ei îi

aveau pe oamenii de știință și pe aceia care puteau face multe lucruri și se ocupau cu cercetarea științifică, au fost o grupare. Dar cum erau Enoh și Noe? Ei erau smeriți, erau păstori, aveau animale, dar Îl cunoșteau pe Dumnezeu lor. Ne vom întoarce imediat la aceasta.

Acest Iosafat l-a întrebat pe Ahab: „Nu mai este un proroc în țara aceasta?” Ahab i-a răspuns: „Da, am patru sute, un seminar întreg. O, aceștia sunt proroci care se închină lui Dumnezeu. Ei au spus că în această luptă totul va fi bine; ei s-au adunat din nou și Cuvântul Domnului a venit și ei au spus: „Așa vorbește Domnul, așa vorbește Domnul: «Suie-te împotriva Ramotului din Galaad, îl vei cuceri pentru că el aparține Israelului»”. Și Zedechia, una din căpetenii și-a făcut coarne de fier și a prezentat înaintea lor, cum va alunga Israel pe dușmani afară din Ramotul din Galaad. Dar în inima lui Iosafat era ceva.

O, eu am nădejdea că voi înțelegeți că și în inima voastră trebuie să fie ceva. Voi nu puteți s-o aveți prin citire. Dumnezeu, prin alegere, trebuie s-o pună în voi. Dumnezeu este Acela care dovedește mila, El este Acela care alege. *„Nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă”*. O, Iosafat a văzut că sunt bărbați inteligenți, îmbrăcați frumos, învățați, totul era frumos și amabil și ei toți erau într-un duh; ei erau uniți. În exterior, ei aveau chiar adevărul. Fiecare minciună are adevăr în ea. Cea mai mare minciună care a fost spusă Evei de către Satana avea cel puțin 95 la sută adevăr. Vedeți? Ei au mult adevăr în minciuna pe care o răspândesc. Dar Iosafat a întrebat: „Nu mai este unul?” Și Ahab a răspuns: „Nu sunt destui patru sute? Ei sunt toți aici, ei toți sunt învățați, toți au spus același lucru, sunt cei mai buni. Ei nu sunt din pustie, pe jumătate îmbrăcați, ci sunt aici bărbați învățați, bărbați în toată firea. Nu oameni care nu știu abecedarul, ci ei sunt oameni învățați. Ei citesc Scriptura, pergamentele, zi și noapte. Ei știu ce spun. O, «Ahab, ce spun ei?»”. „O, ceea ce spun cei patru sute, așa este!” Dar în Iosafat s-a întâmplat ceva și pur și simplu, ceva nu corespundea. Și el a întrebat cu mult tact: „Nu mai este unul?” „Ba da” a răspuns Ahab, „mai este unul, dar nu aparține de organizație, el are o părere diferită și este un decăzut; el nici măcar nu este aici și nici nu trebuie să-l întreb. Și eu îți spun: când vine, el imediat va spune ceva împotriva mea, va găsi ceva. Până acum el nu mi-a spus nimic bun”. Cum ar fi putut el să spună ceva bun? „El este aici în țară, du-te și adu-

l”. Și aceia care l-au adus i-au spus să spună același lucru pe care l-au spus și ceilalți. Și ce a spus Mica? Mica a spus: „Vai de mine dacă nu voi spune ceea ce mi-a spus Dumnezeu!”. Vedeți? După ce el a ajuns acolo a mai avut nevoie de o noapte și a putut să meargă și să spună că a văzut Israelul împrăștiat ca oile fără păstor. Și Ahab a spus: „Nu ți-am spus eu? Patru sute au prorocit. Ei sunt bărbați învățați și acum vrei să ascuți de un bărbat neștiutor? Să ascultăm de acela?” Un bărbat? Dar acest singur bărbat avea Cuvântul Domnului – și aceasta era diferența. Deci s-a dovedit că ceilalți erau mincinoși. De ce a fost Mica diferit? Pentru că el a rămas cu Cuvântul lui Dumnezeu; Cuvântul lui Dumnezeu face diferența și la voi. Și apoi Dumnezeu poate turna Duhul Lui.

Daniel a prorocit că atunci când Piatra se va dezlipi de munte și va lovi chipul la picioare, în acea vreme se vor întâmpla semne și minuni mari pe pământ. Avem biserica firească și cea supranaturală. Cuvântul face diferența. Așa a fost și cu Iacov. „Eu știu că nu pot fi binecuvântat niciodată până nu am dreptul de întâi născut. Pe acesta îl voi avea” – despre aceasta este vorba. Esau n-a pus niciun preț pe aceasta și copiii lui fac același lucru până astăzi. Ei nu fac nicio diferență. Ori de câte ori are loc o trezire, întotdeauna se nasc gemeni. Este o observație serioasă, dar întotdeauna este așa. Noi o vedem cu Isaac și cu Rebeca, cum s-au născut gemenii. Îl vedem pe Cain și pe Abel; vedem pomul vieții și pomul cunoștinței. Îl vedem pe Ismael și Isaac. Întotdeauna o vedem în felul acesta, întotdeauna au fost doi: unul este firesc, pământesc și celălalt duhovnicesc; unul privea la partea firească, intelectual, iar celălalt privea la supranatural, îl interesa supranaturalul.

Ce s-a întâmplat când a început Reforma lui Luther? A fost același lucru: a început o trezire puternică. Dar să ne întoarcem înapoi când a început trezirea de la Cincizecime. Câțiva ani mai târziu, Pavel a scris că se vor scula bărbați care vor învăța învățături stricătioase, ca să tragă ucenici de partea lor. Vedeți? Imediat au fost două direcții. Așa a fost în toate trezirile. Trezirea duhovnicească din timpul lui Luther n-a durat multă vreme și deja s-a organizat și lucrurile firești au fost acolo. Apoi a venit sfințirea cu John Wesley, dar apoi a venit din nou organizația. Vedeți? Iarăși sunt două lucruri. După aceea au venit pentecostalii. Apoi ei au organizat din nou o trezire pentecostală și s-au fixat în organizația lor. Dar una rămâne în picioare și sămânța duhovnicească rămâne în

picioare cu toate că sunt făcute organizații. De fiecare dată a avut loc o separare. Esau nu a rămas tot timpul cu Iacov; Cain nu a rămas cu Abel ș.a.m.d. și așa a fost. Vedeți?

Este o chemare la separare, la despărțire. Indiferent de ce biserică ați aparținut, dacă ați jucat cărți, dacă ați făcut ceva în lume, dacă ați dansat și ați făcut alte lucruri, dar când ați primit dreptul de întâi născut, ceva din inima ta flămânzește după Dumnezeu și cheamă la o separare: *„Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, nu vă atingeți de ce este necurat”*.

Dar apoi biserica se organizează și nu mai poate propăși. Esau este un tip pentru credinciosul firesc care nu se desparte de lume: „O, eu mă pot duce la dans, mă pot duce să mă machiez”. Și ele își taie părul, poartă îmbrăcăminte cum doresc, poartă pantaloni lungi, iar bărbații spun glume proaste și totuși fac parte din biserică. Vedeți? Totuși există o biserică duhovnicească care poate fi comparată cu Abel. Să fii religios nu este suficient. Puteți fi religioși și intelectuali. Așa este și astăzi. Astăzi avem organizații. Și este ca un clan, ca o clică, ca un grup, ceva asemănător. Așa o avem astăzi; totul este acolo: cele duhovnicești și cele firești. Nu s-a schimbat nimic și nu se va schimba vreodată ceva. Dumnezeu este sfânt și El personal face ceea ce Îi place. Dacă nu ar fi existat un păcătos, nu ar fi putut fi un Salvator. El a trebuit să aibă ceva pierdut pe care să-l poată salva. De aceea a trebuit să fie păcatul, pentru ca mântuirea să poată fi descoperită. Înainte să se poată descoperi un Salvator, trebuia să fie un om pierdut. Înainte să se poată descoperi dreptatea, trebuia să fie nedreptatea. Înainte să fie sfîntirea, trebuia să fie nesfîntirea.

Deci, de la începutul începutului Dumnezeu a fost Dumnezeu și totul era ca atribut în El. Vedeți? Iar apoi a fost descoperit și prezentat. El este Vindecător și noi o știm în mod deosebit cu cei bolnavi. El este Acela care a adus mântuirea. Același tată și aceeași mamă i-au adus pe lume pe Iacov și pe Esau. Dumnezeu nu poate schimba planul Său, El are același plan. Așa este în conformitate cu natura. Numai ceva pierdut putea fi salvat. Așa a fost. El a fost toate aceste lucruri. Cum am spus, adâncul care cheamă adâncul. Ca băiatul care a mâncat gumă de șters pentru că el avea nevoie de fosfor. Dar mai înainte acolo trebuia să fie

ceva care să-i poată astâmpăra dorința. De aceea el a mâncat acel fosfor. Dumnezeu este Salvatorul. Chiar dacă ceva este pierdut, El este Salvatorul. Dumnezeu S-a descoperit. Nu în organizații, ci în cei aleși Se descoperă El pentru ca alegerea să rămână în picioare.

Apoi vedem din nou o altă separare. Avraam și Lot, ei erau frați. Lot era un credincios care gândea firește: trebuia să fie ceva mare, cu multă strălucire și multe decorații. Acel duh nu i-a părăsit pe oameni până astăzi. Cine ar veni într-un astfel de cort, într-o astfel de colibă unde suntem adunați noi? Toți vor cea mai frumoasă clădire; acolo la adunare trebuie să vină primarul și să fie cel mai învățat predicator. Aceasta arată ce fel de duh este în voi. Dar ei n-au dreptul de întâi născut, l-au pierdut sau și-au neglijat acest drept. Cum le-am putea spune noi acestor oameni: „Veniți la altar, închinați-vă și rugați-vă până primiți Duhul Sfânt”? Ei n-ar face aceasta. Ei ne-ar neglija, și-ar bate joc de noi și ne-ar numi „tremurici”. Vedeți? Asta o fac ei, aceasta este natura lor, este natura lor. Cum este porumbelul și cioara – sunt naturi diferite. Ei nu se potrivesc și sunt diferiți unul de altul. Unul nu o va vedea, pentru că nu este născut s-o vadă. Iar celălalt nu poate fi oprit s-o aibă. El este născut să fie o femeie sau un bărbat duhovnicesc; este alegerea lui Dumnezeu de la început. Vedeți? Eu am nădejdea că intră atât de adânc în voi pentru ca voi să puteți vedea ceea ce vreau să spun înainte de a ajunge la punctul culminant.

Atât timp cât Avraam și Lot mergeau împreună, Avraam n-a primit binecuvântarea. Iacov n-a fost binecuvântat până când nu s-a despărțit de Esau. Avraam n-a fost binecuvântat până când nu s-a despărțit de Lot. O, desigur, toți aveau orele lor de rugăciune, peste tot, de ambele părți. Dar când au vorbit de mesagerul timpului au fost batjocoriți. Dacă astăzi vorbești de vindecare divină, de semne și minuni, de botezul cu Duhul Sfânt, atunci ei își bat joc de tine. Aceste două duhuri religioase stăpânesc întreaga lume, pe credincios și pe credinciosul prefăcut. Când Avraam s-a despărțit, s-a separat de Lot. Când Isus a vorbit de a doua Sa venire a amintit de zilele lui Noe, dar era vorba și de zilele lui Lot. Nu era vorba despre căsătorie și despărțire, ci era altceva. Era cel care gândea firește și apoi era Avraam, cel ales. În orașul lor, Lot și fiicele lui erau bine văzuți, erau renumiți. Dar Avraam locuia în corturi sub stejar. Dar într-o bună zi a avut loc această vizită. Și atunci a fost un predicator

intelectual, așa cum o putem vedea astăzi, care i-a chemat afară. Dacă nu ar fi mijlocit Avraam, atunci nici Lot n-ar fi fost scos afară: „Dacă în mijlocul cetății sunt cincizeci de oameni buni, dacă sunt douăzeci, dacă sunt zece”. Și nu s-au găsit nici măcar zece, așa a fost în zilele lui Lot. Vedeți? Noe nu a fost un tip pentru Biserica Mireasă. Tipul pentru Biserica Mireasă a fost Enoh pentru că el a fost transformat și a fost ridicat la cer. Iar Noe a trecut prin necazul cel mare. Odată ne vom adânci în aceasta.

Semnul pe care l-a primit Avraam și ai săi a fost supranaturalul. Înainte îl chema Avram, apoi Avraam. L-a întrebat: „Unde este nevasta ta Sara?” „Este în cort”. Acolo sub stejar un bărbat ședea și mânca, împreună cu Avraam și l-a întrebat: „Unde este nevasta ta, Sara?” De unde a știut El că pe nevasta lui o chema Sara? Voi, care sunteți duhovnicești, lăsați să pătrundă aceasta în voi. Ați înțeles? A venit un străin cu îmbrăcămintea prăfuită și Sara stătea în cort în spatele Lui. Și acolo, „Eu Mă voi întoarce...” – Dumnezeu descoperit în chip omenesc. Avraam l-a cunoscut pe Elohim. I-a spus lui Avraam: „Eu Mă voi întoarce și Îmi voi împlini făgăduința. La anul pe vremea aceasta îl vei avea pe acest fiu, așa cum ți-am promis”. Avraam avea aproape o sută de ani, iar Sara nouăzeci de ani. Sara era în cort, a auzit ce a fost spus El și a râs în sine: „O, eu femeie bătrână și bărbatul meu un bărbat bătrân, cine se poate gândi ca noi să mai avem poftă ca bărbații și femeile tinere?” Și a râs în sinea ei. Și Domnul i-a zis lui Avraam: „De ce a râs Sara?” Vedeți diferența dintre biserica firească și cea duhovnicească? Una ca un Billy Graham modern. Și cealaltă... Vedeți diferența? Grupul lui Avraam, cei chemați afară, au primit Semnul. Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și a primit Semnul și apoi Domnul a plecat de la el. Așa a fost întotdeauna: o despărțire a celor chemați afară.

Mă grăbesc să ajung la punctul pe care doresc să-l amintesc. În toate vremurile, de la începutul timpului, aceste două duhuri, aceste două grupuri sunt apropiate unul de altul. Biserica firească și cea duhovnicească. Așa este până astăzi, așa a fost în Vechiul și Noul Testament. Și acum două mii de ani a ajuns la punctul culminant. Doi bărbați: Unul – Isus Hristos; celălalt – Iuda Iscarioteanul. Isus a vorbit despre a doua Lui venire și a spus că cele două lucruri vor fi atât de asemănătoare. Eu doresc să înțelegeți cu gândirea voastră

duhovnicească, să vă fie dăruită înțelegerea. Isus și Iuda. Iuda era tot timpul acolo în acea biserică. Dar apoi s-a gândit să-l înșele pe fratele său. Ca și Iacov... Iuda a gustat darul ceresc, a predicat, a scos demoni, dar el era un Iuda de la început. Așa spune Scriptura, el, de la început, a fost născut să fie fiul pierzării.

Biserica firească – Esau. Și apoi saducheii și fariseii. Dar urmăriți-l pe acest individ. El va merge un timp cu mesajul, dar nu vrea să se implice prea mult. Vedeți aceste două duhuri. Isus a spus că vor fi atât de aproape unul de altul încât, dacă ar fi posibil, chiar și cei aleși ar fi înșelați. Dar nu este posibil.

Vedeți, biserica firească este tot așa ca și Esau. Apoi avem gruparea lui Iuda, care este mult mai periculoasă. Ei se apropie atât de mult de binecuvântări, așa cum este scris în Evrei 6, că ei au devenit chiar părtași Duhului Sfânt, au gustat puterile viitoare, au recunoscut adevărul și apoi au întors spatele în mod intenționat.

Să vă prezint un tablou: un bărbat bun. El este chemat de cineva și L-a primit pe Isus ca Mântuitor personal, el este un bărbat amabil. Și după un timp vine problema sfințirii. Și el vrea ca plăcerile să fie luate de la el; poate să fie eliberat de fumat și de jocurile de noroc. Și apoi Îl cheamă pe Domnul și spune: „Doamne, Sângele Tău a fost vărsat pentru mine. Sfințește-mă acum”. Îl laudă pe Domnul, cinstește Numele Lui. Vedeți? Isus a spus: „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?»*”. Și Domnul le-a spus: „Plecați de la Mine! Nu vă cunosc”. Vedeți? Noi ajungem acum la acest punct culminant. Trebuie să facem această comparație. Cuvântul este o sabie cu două tăișuri care pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii. Așa este Evanghelia. Cuvântul lui Dumnezeu, puterea lui Dumnezeu descoperită. Când Cuvântul lui Dumnezeu este descoperit este Evanghelia, căci Evanghelia nu stă doar în cuvinte, ci în puterea Duhului Sfânt. Puterea și manifestarea Duhului Sfânt fac Evanghelia vie.

Un episcop a venit la mine și mi-a spus una și alta și a dat mărturie de pocăință. Dar el mi-a spus: „Eu am auzit că Dumnezeu te-a vizitat și

că Biblia a devenit vie prin slujba ta. De fapt, eu doresc să te întreb despre ce este vorba. Dumnezeu cheamă. Noi dorim să știm care este adevărul”. Eu am spus: „Sigur, este adevărat. Isus Hristos este același ieri, azi și în veci”.

Acum fiți atenți! Biserica firească o prigonește pe cea duhovnicească. Apoi noi observăm că Iuda a pretins că este un frate și apoi a venit punctul culminant. Fiți atenți la acest predicator tânăr. De exemplu, un bărbat tânăr avea necazuri: poftea femeii, se uita la lucrurile din lume, juca la jocurile de pariuri cu cai, la una și cealaltă, se uita la fotografii și filme cu femei goale și citea reviste murdare. Și apoi el strigă: „Doamne, sfințește-mă, sfințește-mă!” Și Domnul o face. El aplică sângele lui Isus Hristos și-l sfințește.

Și apoi, într-o seară, el aude de botezul cu Duhul Sfânt, aude de umplerea cu Duhul Sfânt. Apoi privește la aceasta și zice: „O, nu este minunat aceasta? O, dar dacă aș predica aceasta m-ar ruina pe mine și slujba mea. Biserica mea m-ar scoate afară. O, nu! Aceasta eu nu pot s-o fac, nu pot s-o fac”. Vedeți? Ca un predicator renumit pe plan mondial, care a fost cu mine în Porto Rico. El a stat pe genunchii lui, a vorbit în limbi la Londra, în Anglia, unul dintre cei mai mari evangheliști. Fratele lui a fost cu mine, un bărbat umplut cu Duhul, a fugit la el și a spus: „O, frate asta este!” El a zis: „Eu știu, eu știu”. Și fratele lui a spus: „Predică aceasta, predică pentru că acesta este ceasul. Cu influența ta, ai putea zgudui lumea”. Și el mi-a spus: „O, eu nu pot s-o fac. Biserica m-ar scoate afară”. El a spus: „O, nu, nu! Nu pot s-o fac”.

Oameni care au fost sfințiți odată și au ajuns să primească cunoștința adevărului (l-au privit și au văzut că este corect) și-l resping, atunci „ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu și-L dau să fie batjocorit” - ei înșiși se rușinează de Evanghelie”.

[Aici se încheie prima parte a predicii traduse.]

Fratele Frank

Aceasta a fost prima parte. Sunt comparații foarte frumoase. Îi aducem laude și mulțumiri Domnului. Acum trebuie numai să ne cercetăm personal, cum stăm noi, cum mergem noi, cine suntem și ce

suntem noi. Este atât de frumos să ascuți o predică. Dar mai bine este dacă sub auzirea predicii te judeci personal. Întotdeauna am spus: cine se cercetează personal pentru el totul este în ordine. Cine nu se mai cercetează și este de părere că totul este în ordine pentru acela poți să te îngrijorezi. Fie ca Domnul să ne ajute ca să ne cercetăm unde stăm noi, cum stăm noi.

Acestea au fost ultimele cuvinte pe care am vrut să le exprim atunci în ianuarie 1981 când am fost pe punctul de plecare Dincolo: „Doamne, cum stau eu înaintea Ta?” Vine clipa în viața noastră când nimic nu mai este important, absolut nimic nu mai este important: nici ceea ce am făcut noi pentru Domnul. Pentru că și aceasta am auzit-o: că oamenii vor veni și vor spune: „Toate acestea le-am făcut”. Nu ceea ce am făcut noi pentru Domnul. Ci ceea ce a putut face El în viața noastră, ceea ce a făcut El pentru noi. Și apoi este important și ceea ce facem noi pentru El, dar numai după ce El a putut face ceva cu noi, ceea ce este scris în sfânta Scriptură. Și pentru aceasta sunt aceste servicii divine.

Fratele Branham nu a fost un bărbat al teoriei. El nu a fost un om care s-a prezentat doar ca să umple timpul sau să țină o predică. Ci era acela care a fost trimis de Dumnezeu ca în acest timp să ne permită și nouă să știm că două lucruri sunt prezente tot timpul. N-am trăit-o noi, că și oameni care au avut Duhul Sfânt au recunoscut adevărul? Și cândva, când aici a fost punctul culminant, ce a fost? Nimic. Decât o descoperire a unui Iuda și toți au fost împrăștiați. *„Lovește pe păstor și se vor risipi oile!”*. Așa a vorbit în mine o voce în 5 mai 1979, aici pe platformă, cu o miercuri înainte – vocea din mine, nu o voce în ureche, ci în inimă: „Așa cum Satan a intrat în Iuda, așa a intrat în ea. Ea va ieși afară, va pleca ca să trădeze și se va întuneca”. Eu vreau să aud aceste cuvinte în fața tronului lui Dumnezeu. Doar fratele Branham amintește unele lucruri pe scurt, fără să se ocupe prea mult de ele. Dar oamenii care au fost loviți și au fost sau sunt în aceeași stare, lor le răsare o lumină, lor le devine o descoperire. Așa este cu adevărat, așa este. Noi nu avem de-a face cu carnea și sângele. Și astăzi nu avem de-a face cu carnea și sângele, ci cu adevărat cu puterile întunericului. Dar știm un lucru și acesta este lucrul frumos: „Adevărații credincioși nu trădează; ei sunt trădați. Ei nu prigonesc; ei sunt prigoniți. Ei nuucid; ei sunt uciși”. Așa a fost cu Isaac și cu toți bărbații lui Dumnezeu. Ismael l-a urât. Eu

nu știu de ce. Dar Pavel scrie: „Noi suntem ca și Isaac, copiii ai făgăduinței. Și, cum s-a întâmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul, tot așa se întâmplă și acum”. N-am auzit comparația din predică?

Iubiților, numai pentru că Dumnezeu face istoria mântuirii cu noi, unele lucruri trebuie să se repete. Și este așa cum a zis Pavel: suntem o priveliște pentru îngerii și pentru oamenii. Frate Russ, este așa? Dar cine este doar spectator și nu are o înțelegere duhovnicească, acela, pur și simplu, nu înțelege lucrurile. Pentru că aceasta m-a urmărit pe mine: noi am avut timpuri când am trăit binecuvântări. O muzică cerească era aici pe platformă. Eu pot să vă amintesc pe nume pe oamenii care au văzut stâlpul de foc, au auzit cântări cerești și îngerești. Totul era acolo. N-am putut înțelege așa cum scrie în Evrei 6, oameni care s-au făcut părtași Duhului Sfânt și au gustat puterile lumii viitoare și lucrurile cerești, dacă aceia, cu intenție, cu intenție – nu că au alunecat – ci păcătuiesc cu intenție și aceasta era o acțiune intenționată, planificată, dorită... Satan a inspirat astfel. Aceasta rămâne în picioare la judecata de apoi.

Însărcinarea noastră este să mergem mai departe cu Domnul. Și din toate aceste comparații să învățăm că Dumnezeu este pe tron. Și asta împotriva trădării, răstignirii, a defăimării și a altor lucruri. O, așa cum am auzit acum scurt timp „o descoperire” că: „eu sunt înșelătorul Miresei și sunt ca Hitler; și cum a îndoit el crucea în toate colțurile așa am îndoit-o și eu”. Prorocia dată în Hößlinsülz, în sufrageria familiei Strecker îmi mai sună și astăzi în urechi. Atunci nimeni n-a știut că va veni ziua când toate aceste lucruri vor fi tălmăcite în direcția mea. Dar din acea zi, când a intrat Satana, toate lucrurile date au fost inversate. Și ce a fost? N-am auzit-o și pe aceasta? Un exemplu tipic, întotdeauna este la fel: cei falși vor prezenta în mod fals lucrurile și ceea ce fac ei personal îi va împovăra pe alții. Nimic altceva. Aleșii nu socotesc nimănui, nimic pentru că Dumnezeu nu le socotește nici lor nimic. Iertat poate fi doar acela care a iertat pe alții. Cine nu poate ierta, aceluia nu-i poate fi iertat. Fie ca Dumnezeu să ne dăruiască har nouă tuturor și să ne ajute. Și aceasta a spus fratele Branham, fie ca oamenii să ne numească cum vor ei.

Eu am spus-o deseori: noi suntem ceea ce a făcut Dumnezeu din noi, prin har. Nu ceea ce fac oamenii din noi. Fie ca Domnul Dumnezeu și această predică și lucrurile care au fost spuse, scurt, să binecuvânteze viețile noastre, să ne dăruiască ochi deschiși și inimi deschise, o minte clară, o deosebire prin har, nimic să nu poată fi amestecat. Doar ceea ce unește Dumnezeu să aparțină împreună. Am auzit: Cain și Abel; Moab și Israel; Moise și Balaam – de fiecare dată este așa, până la sfârșit. N-o putem schimba în alt fel. Dumnezeu este responsabil pentru tot. Important este ca noi să ne cercetăm și să observăm de ce parte ne aflăm. Domnul Dumnezeu să ne dăruiască un duh de rugăciune.

Eu vreau să mai spun ceva. Duminica trecută, când am auzit aici predica și noi am plecat din clădire doar așa, prea tăcuți, am fost puțin întristat. Noi ar trebui să-I mulțumim lui Dumnezeu din inimă, de fiecare dată pentru fiecare cuvânt. Pentru că și astăzi a fost descoperire în Cuvântul lui Dumnezeu. Lumină, claritate, totul a fost prezent. Noi Îi datorăm lui Dumnezeu multă mulțumire.

Frate Russ, să te rogi și noi ne rugăm împreună. Noi n-avem nevoie de cineva care se roagă în față. De aceasta au nevoie cei din sinagogă. Noi ne ridicăm împreună vocile către Dumnezeu și Dumnezeu ne va asculta. Ne ridicăm în picioare.

[Se roagă fratele Russ: Credinciosule Dumnezeu, Îți mulțumim din sufletul nostru pentru vorbirea Ta puternică, pentru lucrarea Ta. Tu n-ai lucrat doar în acele zile. Tu lucrezi și în zilele noastre, în timpul nostru, în acest ceas, Doamne. Doamne, astăzi am auzit Cuvântul Tău. Nu ceea ce a fost pentru aceia atunci, ci ceea ce a fost pentru noi astăzi. Doamne, Te laudăm și Te cinstim. Harul Tău care este enorm în mijlocul nostru: că Tu ești și vei fi cu noi – noi aceasta o credem. Noi ne încredem că Tu vei fi mai departe cu noi până când vom vedea ceea ce am crezut. Doamne, eu Te rog binecuvântează-ne pe toți, binecuvântează-i pe frații mei aici, binecuvântează-le pe surorile mele, pe copilașii noștri, familiile noastre. Dăruiește milă tuturor, o Doamne. Te rugăm binecuvântează împreună cu noi pe poporul Tău peste tot, în toate popoarele, în toate limbile și în toate națiunile, fii Tu pretutindeni. Fii și cu poporul Tău Israel. Ai Tu calea Ta o, Doamne. Îți mulțumim pentru aceasta. Laudă, cinste, închinare și mărire Ție! Ce mare har, că noi putem vedea toate

acestea prin har și putem fi bucuroși, să-Ți aducem cinstea, închinarea și lauda. Aleluia! Primește cinstea. Tu ești Dumnezeuul nostru, noi suntem poporul Tău, turma mâinii Tale. Noi ne închinăm înaintea Ta și lăudăm harul Tău și prezența Ta. Fii Tu cu noi mai departe și în casele noastre. Binecuvântează-ne pe toți – aceasta este rugăciunea noastră. Glorie Numelui Tău sfânt! Amin. Aleluia!]

Partea II

Ewald Frank

Să-I mulțumim Domnului. El este Biruitorul de pe Golgota. Noi doar așteptăm clipa când totul va fi supus Lui și El va stăpâni ca Împărat. Și El Își va face cunoscută biruința Lui aici pe pământ. Așa cum am spus-o deseori, El a biruit moartea, iadul și pe Satana, a înviat a treia zi și prin învierea Lui suntem și noi neprihăniți. Și în aceasta este garantată și fundamentată învierea noastră. În înălțarea Lui la cer este ancorată și răpirea noastră în slavă. Totul s-a întâmplat din cauza noastră, pentru ca Dumnezeu să-Și poată realiza planul Său și să aibă fii și fiice în jurul Lui în vecii vecilor, așa cum a planificat El, când i-a creat pe oameni.

Ieri seară, noi am auzit un Cuvânt minunat, cuvântul în comparație cu dreptul de întâi născut. Comparația a început cu Cain și Abel, cu cei doi pomi din Grădina Eden: pomul vieții și pomul morții. Am mers mai departe cu Iacov și Esau până la Isus și Iuda. Noi am observat că este harul lui Dumnezeu când El alege pe cineva. Nimeni nu poate să-și ia ceva și să spună: „Eu am meritat-o”. Și aceasta, a amintit-o atât de frumos fratele Branham. Văzut din exterior, Esau a fost un bărbat foarte bun, amabil, s-a îngrijit de tatăl lui, a făcut toate lucrurile bine. Și Iacov – noi în germana de astăzi am spune – a fost un înșelător, dar era un lucru în inima lui: el a știut că binecuvântarea lui Dumnezeu este legată de dreptul de întâi născut: „Oricare ar fi prețul, eu îmi doresc să am dreptul de întâi născut în care este inclusă binecuvântarea”. Despre Domnul nostru este scris că „*El, Cel întâi născut dintre mai mulți frați*”; despre El este scris: „*El este Cel întâi născut dintre cei morți*”. Am

putea citi atâtea versete biblice, dar pentru că predica va mai dura, doar vom cânta cântarea „Crede numai” și apoi voi continua cu partea a doua a predicii.

Traducerea predicii - Partea II

Pavel a spus: „*Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede*”. Este puterea lui Dumnezeu care lucrează în Biserica Lui. Apoi bărbatul mi-a zis: „Ei m-ar crede un penticostal. Prin aceasta renumele meu va fi ruinat”. Eu n-am niciun renume. Eu mă gândesc la renumele Lui, despre aceasta este vorba. Dar vedeți cât de aproape pot ei să ajungă? Ei au nesocotit sângele legământului în care au fost sfințiți și scoși din lume. Ei au auzit Cuvântul, dar îi întorc spatele și nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate - așa spune Scriptura în Evrei 6 - ci doar o așteptare a judecății drepte a lui Dumnezeu care îi va nimici pe cei răzvrățiți. În timpul lui Moise, un om care călca Legea, era omorât pe baza a doi sau trei martori. Ce se întâmplă cu cine nu primește Sângele lui Isus Hristos, ce se întâmplă cu el dacă nu merge mai departe?

Vedeți unde ne aflăm? Isus a spus: „Fiți atenți!” Uitați-vă la Iuda. El era Esau din vremea aceea și exact așa va fi în această epocă cu imitatorii. El a venit, el era ca un frate al lui Isus și era împreună cu toți ceilalți ucenici. Dar, în inima lui, era cu biserica formală, veche. Și de aceea L-a vândut pe Isus și și-a vândut dreptul de întâi născut. Așa cum a făcut-o Esau pentru o ciorbă de linte, tot așa L-a vândut Iuda pe Isus pentru 30 de arginți.

Mulți bărbați și multe femei își vând dreptul de întâi născut pentru renume și pentru lucrurile din lume. Femeile nu ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu: își taie părul, îmbracă pantaloni și fuste scurte, bărbații spun glume murdare și fumează. Dacă dragostea de lume mai este în noi, atunci dragostea lui Dumnezeu nu este în noi. Nu vreau să vă jignesc, dar suntem foarte aproape de sfârșit și în curând ne vom ridica în sus. Ei o fac pentru că ei nu sunt aleși dinainte; poate că au atâta putere să se prezinte atât de smeriți încât, dacă ar fi posibil, i-ar înșela pe cei aleși. Dar îi veți recunoaște după roadele lor. O femeie cu părul tăiat, cu tot

machiajul ei, nu arată ca o creștină. În Biblie numai o femeie s-a machiat și aceea a fost Izabela. Și voi bărbați care ar trebui să fiți bărbați, permiteți femeilor să facă așa ceva? Dumnezeu vă va face răspunzători pentru aceasta. Voi nu sunteți bărbați. Nu! Normal că nu. Și apoi se spune: „O, dacă aud o astfel de predică, atunci mă duc la o altă biserică. Nu permit să mi se spună aceasta”. Dar vedeți, Scriptura spune ce vor face ei, și exact asta au făcut. Și aceasta ei o vor face din nou, vor face compromisuri.

Cineva mi-a spus: „Billy, dacă nu încetezi să predici în felul acesta toți te vor părăsi”. Dar pot să vă spun un lucru: Duhul Sfânt nu mă va părăsi. Pentru că și pe adevărații credincioși nu-i va părăsi, deoarece pentru sufletele lor este o hrană; ei vor face ceea ce le spune Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că în ei este ceva așa cum a fost în Iacov: el a vrut dreptul de întâi născut și nu să fie membru într-o biserică. În dreptul de întâi născut este ceva care binecuvântează. Adâncul cheamă adâncul! Cât de minunat! Acolo, în interiorul lui este ceva care strigă după acest drept de întâi născut.

Pentru orice doriți să găsiți, căutați în Biblie. Puteți merge înapoi până la Geneza ca să vedeți cum cele două duhuri și-au croit calea lor. Și, prieteni, noi dovedim aceste lucruri. Vă rog să nu uitați! Nu permiteți să treacă peste capetele voastre, ci lăsați să vă pătrundă adânc în interior. Acestea sunt lucrurile lui Dumnezeu.

Noi ajungem la punctul culminant. Isus a spus că în zilele de pe urmă unii vor avea pecetea lui Dumnezeu, iar ceilalți vor avea semnul fiarei. Două puteri duhovnicești lucrează împreună. Voi știți că pecetea Duhului Sfânt aparține dreptului de întâi născut. În Efes. 4:30 este scris: „*Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării*”. Duhul Sfânt este nașterea din nou; voi sunteți zămisliti prin Duhul și sunteți născuți prin Duhul. Mai întâi este zămisirea și apoi este nașterea – așa cum este și firește. Creșterea în pântecele mamei are loc după zămislire. Dar apoi când are loc nașterea, pruncul primește o palmă, dă un țipăt și atunci devine un suflet viu. O, nu mai puteți face o naștere cum face o biserică sau o adunare, ci lăsați-o să se întâmple în viața voastră prin Duhul Sfânt. Chiar dacă Dumnezeu trebuie să vă dea câteva lovituri prin Evanghelie

ca să strigați, așa cum este la o naștere naturală. Dar dacă sunteți născuți din Duhul, atunci voi Îi dați cinste lui Dumnezeu, atunci voi vă mișcați, aveți viață. Așa ca un bebeluș când este născut, el începe să se miște. Exact așa este dacă noi avem un trup zidit de Dumnezeu, Biserica Lui. Totul este pregătit și ceea ce se naște din pântecul mamei strigă. O, Dumnezeule, ascultă-ne ca și noi să fim născuți, să strigăm ca să se întâmple exact așa cum Tu ai spus-o. Duhul din noi ne împinge și Se descoperă. Este pur și simplu mișcare, acolo este viața, acolo este viața veșnică. Acest trup trebuie să moară; viața firească va avea un sfârșit. Dar viața veșnică nu va avea sfârșit. Desigur, acolo noi vom avea un trup supranatural. El ne așteaptă deja acolo. Voi uitați lucrurile din lume și veniți la Domnul și Duhul vine peste voi. Vedeți cele două duhuri? Duhul Sfânt este nașterea din nou, să fii născut din Duhul. Când ești zămislit și născut prin Duhul atunci o vezi prin Duhul – aceasta este nașterea din nou. Voi sunteți zămisliți de Duhul Lui și apoi sunteți născuți și umpluți cu Duhul Sfânt.

Acum noi vedem cele două lucruri: lucrurile firești și cele duhovnicești. Câteodată, eu am văzut deja acest lucru. Și acum, înainte să încheiem permiteți-mi s-o spun, în câteva clipe. Văzut firește sau chiar duhovnicește în ambele domenii, eu am nădejdea că voi înțelegeți cu toții aceasta. Rămâneți în duh de rugăciune atât cât puteți. Ați văzut voi vreodată aceasta? Vedeți în bisericile noastre de astăzi și în grupurile mai mici care s-au separat și apoi se organizează din nou. Noi am văzut-o.

Când, de exemplu, un bărbat ales primește Cuvântul și el poate lua un verset și să-l facă viu în fața ochilor voștri, fiindcă în el este Duhul. Cineva îl poate imita și ia același Cuvânt și nu se întâmplă nimic. Eu cred că voi puteți înțelege ceea ce vă spun. În unul Scriptura este inspirată, iar în celălalt Scriptura nu este inspirată. Unul o are în original; celălalt imită. Vedeți? Poate că el a fost trimis de oameni, poate a fost trimis de un seminar.

Așa cum a spus Isus că va fi în ultimele zile: „După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise”. Acolo a fost Moise, acolo a fost Iane. Vedeți Moise, un bărbat al lui Dumnezeu, a aruncat toiagul și toiagul s-a transformat în șarpe. Și Iane a făcut același lucru. Dar ce s-a întâmplat?

Toiagul lui Moise a înghițit toiagul lui Iane; a fost descoperit unde era Dumnezeu, de care parte cui stătea El. Vedeți? Așa este și astăzi. Au spiritism, au și biserici care gândesc firește și spun că a fost pentru un alt timp. Dar duhul din aceste zile îl va imita pe adevăratul Duh, va fi foarte asemănător. Cele două lucruri vor foarte asemănătoare. Dacă nu, atunci nu ar putea fi credibil. O, Dumnezeule! Oamenii vin și spun: „O, și eu am Duhul Sfânt”. Uitați-vă cum trăiesc ei. Nu-i ține de la o trezire a bisericii la alta, de la o adunare la alta. Se descoperă că nu-L au. Când un om este născut din Duhul lui Dumnezeu are roada Duhului Sfânt, el trăiește o viață dumnezeiască. Ei se țin departe de lucrurile lumii, Dumnezeu locuiește în ei și se descopere și dovedește că Dumnezeu lucrează în ei. Restul este imitație, imitație. Așa a fost întotdeauna.

Uitați-vă la Isaac și Ismael, o imitație. Uitați-vă la prorocul Moise. Uitați-vă la Balaam. Uitați-vă la Iuda. Uitați-vă la Isus. Isus a spus că Duhul Sfânt este pecetea lui Dumnezeu. Care este semnul fiarei? Este să respingi Duhul Sfânt, ca pecete a lui Dumnezeu. Și toți aceia care nu primesc pecetea lui Dumnezeu primesc semnul fiarei. Și dacă sunt două semne duhovnicești, unul va fi adevăratul semn al lui Dumnezeu, celălalt va fi lepădarea de credință. Puteți înțelege?

Uitați-vă la semnul din Vechiul Testament. Dacă un rob auzea sunetul trâmbiței și dorea să devină liber atunci putea să devină liber. Dar dacă nu dorea să devină liber, cu toate că trâmbița a răsunat, atunci trebuia să vină în Templu lângă stâlp, urechea lui era găurită și trebuia să rămână rob pentru totdeauna. Când voi auziți mesajul puteți pleca liberi, dar trebuie s-o primiți, s-o mișcați în inima voastră. Nu să veniți până la graniță ca să aveți puțin, ci să țineți pasul, s-o trăiți. Dacă nu, atunci veți crede doar cu mintea, veți merge la adunare și nu se va întâmpla nimic, dar veți sluji unui alt domn. Uitați-vă la semnul fiarei sau la pecetea lui Dumnezeu. Noi trăim atât de aproape de aceste lucruri!

Cuvântul trebuie să fie inspirat, recunoscut și apoi să facem după Cuvânt. Mulți oameni vor auzi, dar ei n-o recunosc. Dar acesta este ceasul. „O, eu nu vreau să fiu un «tremurici»”, dar ei nu recunosc despre ce este vorba. Marele Duh Sfânt lucrează, Se coboară, eu am văzut-o. Odată, am avut o viziune și am spus că văd un bărbat tânăr. Apoi i-am spus ospătarului din restaurant să vină și am spus: „Femeia care vine

acum are o tumoare la piept” – aceasta este starea sănătății ei. I-am spus ospătarului din restaurant și am întrebat femeia în prezența lui. Femeia a confirmat aceasta. Și vedeți, Duhul lui Dumnezeu lucrează peste tot, în mod deosebit în adunări. Dar ei n-o primesc, ei merg pe căile lor, ei sunt pe partea cealaltă și n-o înțeleg. Femeile fac ce au făcut și înainte. Bărbații se duc și fac aceleași lucruri. Ca și câinele și porcul, se întorc înapoi la vărsăturile lor, cu toate că au auzit Cuvântul.

Dar voi, prieteni, trebuie să recunoașteți în ce situație vă aflați: dacă aparțineți doar de biserică sau de Hristos. Vedeți? Dacă voi ați fost chemați afară, din întuneric la lumină, de la moarte la viață, de la o acceptare și o închipuire formală la experiența nașterii din nou și viața voastră este moartă și ascunsă în Hristos – viața voastră o va dovedi - atunci este ceva în voi care flămânzește și însetează după El. Voi v-ați luptat cu Domnul și apoi umblați cu El pentru că voi personal ați fost schimbați. Vedeți? Indiferent cât predic, eu pot predica aici până îmi cade ultimul păr din cap, până ajung la 90 de ani, dar numai dacă Cuvântul lui Dumnezeu vă este făcut viu, prin Duhul se întâmplă. Dacă nu, atunci rămâneți în aceeași stare.

Eu am studiat aceasta două zile și L-am întrebat pe Domnul: „Să spun eu aceasta Bisericii?”. Și El a spus: „Da, spune-le-o!” Acum am făcut-o. Știu că se va întâmpla curând. Eu doresc ca voi să știți aceste lucruri. Isus a spus: „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl”. Ei au spus: „Avem ca tată pe Avraam!” Și El le-a spus: „Tatăl vostru este diavolul”. Ei erau bărbați bine văzuți, renumiți. Recunoașteți, uitați-vă la roada Duhului. Mai întâi Cuvântul trebuie să vă fie făcut viu. Uitați-vă la Noe. El nu a zis: „O, într-o bună zi va ploua și eu mă voi urca în corabie și atunci lucrurile vor fi așa”. Nu, n-a fost așa. Ce a fost? El a fost un bărbat căruia Dumnezeu îi putea descoperi ce se va întâmpla și după cum îi era descoperit așa făcea, indiferent de ceea ce spuneau ceilalți. Așa este și astăzi. Unii încep cu Isus și apoi când devine serios, ei se trag înapoi.

Acel bărbat mi-a spus: „Dacă eu aș învăța ceea ce înveți tu aceasta mi-ar ruina slujba”. Pe mine nu mă interesează o slujbă pe care ar ruina-o Duhul Sfânt. O asemenea slujbă chiar ar trebui să fie ruinată! Acum uitați-vă, este mândria. Atâta personalitate!

Înțelegeți și recunoașteți acum! Noe era pe câmp. El a auzit vocea Domnului, a recunoscut și a făcut ce-i spunea această voce, indiferent câți batjocoritori s-au arătat acolo. „Noe, tu ești un „tremurici”, tu ești una și alta. Ce faci tu acolo?” El a știut că Dumnezeu a vorbit cu el; el a recunoscut-o și a făcut conform Scripturii. El a continuat cu construcția corăbiei.

V-ați putea închipui vreodată că Moise, când era pe drum spre Egipt, i-ar fi spus nevastei lui, Sefora: „Eu îmi voi aduce gramatica la zi; mă voi duce puțin la școală și apoi voi face lucrurile”? „Eu am păstorit oile destul. Acum voi merge la școală ca să mă pregătesc și apoi totul va fi bine. Eu am făcut o greșală acolo în Egipt, așa că mă voi întoarce s-o corectez”. Nu, prima încercare care ar fi venit, l-ar fi doborât. Ce a făcut el? A uitat toată pregătirea lui intelectuală. De fapt, aceasta l-a adus în greutăți.

Și bisericile sunt în greutăți pentru că au început prea devreme și n-au putut aștepta până când a făcut-o Dumnezeu. Pentru că au prea mulți predicatori școliți, fără a fi născuți din Duhul. Bărbaților și femeilor le place să asculte discursuri intelectuale, în locul predicării puterii și învierii lui Isus Hristos. Asta ne-a creat nouă probleme în timpul acesta. Noi dorim ca puterea învierii Lui să fie descoperită. Vedeți de ce avem nevoie astăzi? Nu avem nevoie de predicatori învățați, ci de predicatori chemați și umpluți cu Duhul Sfânt. Nu teologia unei direcții de credință sau a unei biserici, ci bărbați chemați de Dumnezeu.

Moise a păstorit oile și apoi s-a întâmplat: a trebuit să recunoască că toată știința lui a eșuat. Dar apoi el a auzit glasul: „Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt”. El a ascultat. Ce a fost? A fost glasul Îngerului Domnului. Căci așa făgăduise Domnul Dumnezeu lui Avraam: „După patru sute de ani voi scoate afară din Egipt pe poporul tău”. El a știut, a recunoscut că era conform Scripturii care se descoperea acum. Puteți vedea despre ce vorbesc eu pentru timpul de astăzi? Legat de „astăzi” Cuvântul lui Dumnezeu este descoperit chiar înaintea voastră și voi nu vă dați seama de acest lucru.

Gândiți-vă la Sodoma și Gomora, gândiți-vă la făgăduința lui Hristos pentru aceste ultime zile. Moise a recunoscut că era conform Scripturii, era o făgăduință. El a auzit-o, a primit-o și a făcut conform acesteia. Vedeți? El a făcut, a înfăptuit și a părăsit tot restul; el a avut autoritatea să exprime orice trebuia să se întâmple, până la despicierea Mării Roșii. El a făcut după Cuvântul lui Dumnezeu, în ascultare. „Eu îți voi fi Dumnezeu și tu Îmi vei fi prorocul” a spus El. Și s-a întâmplat! Nu că: „poate..” sau „cândva..”. Nu, nicidecum!

Voi știți cum a făcut și Ahab. Așa cum am spus: în acel timp oamenii erau adânciți atât de mult în tradiții încât nu mai știau ce este corect. Dar apoi a răsunat glasul Domnului și el a făcut după glasul Lui. Cum a făcut și cu Ilie: „Eu am poruncit corbilor să te hrănească”. Când a sosit timpul confruntării dintre Baal și Dumnezeu, el a spus: „Mergeți și luați-vă jertfa, adunați-vă și chemați-l pe dumnezeul vostru”. Ei și-au făcut tăieturi în carne și au făcut mult zgomot. Și Ilie le-a spus: „Poate dumnezeul vostru este în călătorie, poate doarme”. Vedeți? Ilie nu a spus: „Eu cred în Iehova, eu voi face aceasta”. Nu! El a așteptat până când Dumnezeu l-a însărcinat să o facă. Nu! „Eu sunt un rob al lui Iehova”. Mai erau șapte mii de bărbați care aparțineau lui Iehova, dar niciunul din ei nu a îndrăznit s-o facă. Nu, ci el a așteptat până când a răsunat porunca Domnului și a aruncat și apă peste jertfă. Dacă altcineva ar fi încercat s-o facă, ar fi eșuat. Duhul Sfânt trebuie să v-o descopere.

Aceasta este problema astăzi. Nu puteți spune „Aleluia!”, „Laudă lui Dumnezeu” și așa mai departe. Nu, ci trebuie să fie în voi. Duhul lui Dumnezeu, puterea lui Dumnezeu trebuie să fie în voi. Ceva trebuie să ardă, ca și cum ați arde în interior. Și așa va fi, că frunzele îmbătrânite cad jos și vor ieși frunze noi. Vedeți? Veți iubi Biblia, veți iubi pe Dumnezeu. Este hrană pentru sufletul vostru.

Însuși Isus a spus: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând*”. El era Emanuel Însuși. Era Dumnezeu descoperit pe pământ. El era trupul în care locuia Dumnezeu, era cortul sub care locuia Dumnezeu. Amin. Cu toate acestea, Fiul lui Dumnezeu născut printr-o fecioară, Emanuel – El a avut Duhul fără măsură – în trupul Său de carne a spus: „Eu fac numai ceea ce-Mi arată Tatăl”. Satana l-a spus: „*Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele*

acestea să se facă pâini”. „Drept răspuns, Isus i-a zis: «Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu»”. Dar când mulțimea era flămândă, El a luat cinci pâini și doi peștișori și a hrănit cinci mii de oameni. Aceasta nu este o imitație, ci este o înfăptuire după Cuvântul Lui.

Mulți penticostali spun astăzi: „Noi avem Duhul Sfânt” și ei imită. Ei imită salvarea și vindecarea, ei imită totul. N-o puteți face, vine prin alegere, prin chemarea lui Dumnezeu. Pentru că El nu ia înapoi darurile și chemările – așa este scris, acesta este adevărul. Nu puteți face din voi ceea ce nu sunteți. Dar dacă Dumnezeu v-a chemat, indiferent ce spun oamenii despre voi, voi puteți fi cea mai mulțumitoare persoană care există.

Dacă aș avea timp aș putea vorbi despre cum au venit la existență veverițele; eu n-am putut-o face de la mine. Eu o văd pe sora Hattie care se uită la mine. Ea își aduce aminte când a venit Cuvântul la ea. Mai întâi Dumnezeu trebuie s-o descopere, apoi este exprimată și se întâmplă.

Când Pavel era în corabie cu toți ceilalți și n-au mai văzut soarele de zile întregi; corabia era prăbușită. Îngerul Domnului a venit la el și i-a spus: „Niciunul din voi nu va fi pierdut. Doar corabia se va pierde”. Noi trebuie să fim atenți și să așteptăm ca să vină la noi Cuvântul Domnului; trebuie să așteptăm semnul. Chiar dacă stăm la semafor și avem o mașină de o sută cincizeci de cai putere, trebuie să așteptăm până primim lumina verde; abia după aceea putem pleca. Trebuie să fie totul acolo. Trebuie să fie inspirat, apoi este în ordine. Dar până când El o face, avem foarte mulți imitatori, mulți Iuda care sunt peste tot. Nu vă aduceți aminte cum, atunci, în Faptele apostolilor un bărbat a spus: „*Vă jur pe Isus, pe care-L propovăduiește Pavel, să ieșiți afară!*”? „*Duhul cel rău le-a răspuns: «Pe Isus Îl cunosc și pe Pavel îl știu, dar voi, cine sunteți?»*”. Vedeți imitația? Așa este și astăzi. Eu vă rețin prea mult, dar vreau să înțelegeți. Pavel nu a spus una sau alta, ci el a așteptat până când a auzit un înger. A știut că era îngerul care-i vorbise dintotdeauna. A recunoscut. Apoi a acționat. S-a dus și a zis: „*Fiți cu voie bună, pentru că niciunul din voi nu va pieri și nu va fi altă pierdere decât a*

corabiei". Trebuie să fii inspirat de Dumnezeu și apoi Dumnezeu face toate lucrurile bine.

Eu mi-am notat unele lucruri. Noi suntem la sfârșitul tuturor lucrurilor. Permiteți-mi să vă mai spun următoarele: eu am nădejdea că Dumnezeu v-a descoperit deja ceva; totul este la sfârșit. Cineva m-a întrebat acum scurt timp: „Cât de aproape suntem de sfârșit? Cât timp va mai dura?” Noi vorbeam așa unul cu altul, apoi am intrat într-o conversație despre lucrurile pe care le-a făcut Domnul și făgăduințele despre Iosif și alte lucruri și despre un accident pe care l-am văzut dinainte. Și apoi fratele Fred Sothman m-a întrebat: „Cum îți sunt împărtășite aceste lucruri? Cum se întâmplă, cum îți este împărtășit?” Vedem încotro se îndreaptă această lume. Totul merge spre sfârșit. Civilizațiile au început în China și au mers până au ajuns la coasta de vest a Statelor Unite. Și de aici se va întoarce înapoi, din nou, în Est. Biblia spune că: „*Va fi o zi deosebită, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina*”. Va fi lumină. Și Isus a spus: „Va fi o ploaie timpurie și o ploaie târzie. Și la sfârșit, înainte de recoltă, vor cădea ambele în același timp, atât ploaia timpurie cât și cea târzie”. Suntem la sfârșit.

Arătați-mi astăzi ceva. Această națiune este cea mai rea de pe pământ, este atât de coruptă, atât de profană. Cine mai are curajul? Cum am citit în ziar, a fost căutată cea mai frumoasă femeie din această națiune și apoi a fost căutată cea mai frumoasă femeie din lume și apoi le-au cerut rușilor să trimită și ei pe cineva. Atunci era la conducere Hrusciov. Și știți ce a spus el? „În țara noastră femeile nu sunt fotografiate goale. Ele rămân îmbrăcate. Nu vă trimitem pe nimeni”. Și el a mai spus încă o dată: „În Rusia nu este o tradiție ca să prezentăm femeile goale”. Și noi îi numim pe ruși „atei”? Ce este cu creștinii noștri de aici? Priviți-i! Pretutindeni, toate mesele sunt pline de vărsături murdare. Nu mai este nimic cum ar trebui să fie. Nu mai este nici un loc curat – cum spune în Isaia 28. Dar ce avem acum? O concepție intelectuală. Și suntem de părere că scăpăm cu aceasta. Totul este stricat. Peste tot sunt publicate lucruri stricacioase. Nu mai este nicio morală.

Tot ceea ce nu este născut din nou este de la diavolul și diavolul este dumnezeul acestei lumi. Lumea este condusă de diavol. În

conducere sau oriunde ai fi, dacă nu ești un creștin născut din nou atunci ești de la diavolul. Și Isus a spus că diavolul i-a oferit lumea, dar Hristos va împărăți în Împărăția de o mie de ani. Și pe mine au vrut să mă bage douăzeci de ani în pușcărie pentru că am primit bani pe care i-am folosit pentru propovăduirea Evangheliei. Doi ani au vrut să mă bage în arest preventiv. Pe mine, care am predicat Evanghelia, drept, au vrut să mă bage în pușcărie din această cauză. Și toți multimilionarii pot face ce vor cu banii lor; ei pot să deconteze totul financiar, să facă ce vor cu țigările și lichiorul lor; la ei nu bate nimeni; ei scapă cu toate. Dar pe mine au vrut să mă aresteze pentru că predic Evanghelia, au vrut să mă bage în investigații fiscale. Voi cunoașteți investigațiile. Eu am nădejdea că pot să vi le fac clar toate acestea. Au vrut să mă bage în arest preventiv. Cât de josnici pot deveni oamenii, cât de murdari pot fi ei! Dumnezeu să se îndure de ei.

Vă spun un lucru: poate că Dumnezeu a permis să se întâmple așa ceva înainte ca să vină bomba atomică. Cumva, măsura trebuie să se umple. Încă mai este scris: „Nu vă atingeți de unșii Mei! Nu vă atingeți de aleșii Mei!” Poate că ei trebuie să umple măsura. Lasă să vină. Eu sunt robul Tău. Politica este atât de josnică, națiunile sunt distruse, stricate. Acum ei vor să-i lase pe soldați să mărșăluiască cu pantaloni scurți. Politică, război, totul merge spre sfârșit. Politica este pe dos. De ce nu rămân ei cu un împărat pus de Dumnezeu? Ce a spus bărbatul din Anglia? „Va sosi timpul când nimic nu va mai fi în ordine pentru că politicienii nu mai au coloană vertebrală, nu mai pot să ia poziție”. Și exact aceasta se întâmplă.

Cineva poate să facă una sau alta, poate fi beat, poate să facă ceva rău, dar dacă are cunoștințe nu pățește nimic. Dacă face un sărac aceleași lucruri, este trimis la închisoare. Se spune că până și în conducere 40 la sută sunt homosexuali. Sodoma și Gomora – aceasta o avem, dar ei sunt religioși. Eu mă întreb ce se va întâmpla în curând. Dumnezeu să ne dăruiască un bărbat divin ca Dwight Eisenhower – el a fost un bărbat adevărat. Dar va veni un faraon, care nu l-a cunoscut pe Iosif, așa va fi. Politica este coruptă, noi o știm. Și războaiele sunt aici. Totul merge spre sfârșit. Unul este împotriva altuia, unul trage în altul. Mai întâi au avut arme slabe, dar apoi tot mai puternice și mai puternice. Și germanii au inventat armele puternice, iar acum ei au bombele atomice și bombele

cu hidrogen. Suntem la sfârșit. Națiunile sunt deja înarmate cu acestea și doar trebuie să apeși pe trăgaci și deja se întâmplă. Suntem la sfârșit. Amin.

Războaiele ajung la sfârșit, politica ajunge la sfârșit, școala și cultura ajung la sfârșit și criminalitatea între tineri... Uitați-vă la copii! Este ca o casă de nebuni. Unde mai puteți trimite acum copiii la școală? Ce fac ei astăzi cu copiii în școli? Și dacă un învățător se opune sistemului, atunci ce se va întâmpla? Va fi demis. Eu cred că douăzeci de mii de învățători au fost demși pentru că n-au vrut să se conformeze sistemului care este acum în școli. Diavolul are totul sub stăpânirea lui. Diavolul îi are sub control. Ce mai este astăzi normal? Este ca o casă mare de nebuni: ei fac lucruri anormale, pe care nu le poți explica și nu le poți înțelege – aceasta se întâmplă în această generație. Ei nu vor să mai aibă nici copii, căteii au luat locul copiilor. Și vedeți morala, unde este morala? Unde a rămas ea? Femeile se îmbracă imoral. Totul este prezentat la televizor, totul este Hollywood, orice lucru murdar, moda și toate celelalte. Totul merge spre sfârșit. Războaiele, politica, moda, civilizația, totul merge spre sfârșit. Oh, Doamne! Ce putem face? Noi am ajuns la sfârșitul tuturor lucrurilor.

Ce este cu Biserica? Ce este cu viața din Biserică? Și ea este la sfârșit; biserica firească poate că va mai rezista. Dar biserica lui Esau va ajunge și ea la sfârșit. Ea se îndreaptă spre Consiliul Mondial al Bisericilor, care se va uni cu Roma și se va revărsa în catolicism ca să se lupte împotriva comunismului și să-l biruiască. Vedeți? Se vor unifica – este AȘA VORBEȘTE DOMNUL în Cuvântul Lui. Voi spuneți: „O, frate Branham, acum mergi prea departe!”. Nu, pentru că eu sunt în Cuvânt.

Morris Cerullo mi-a zis: „Frate Branham, de unde vine Antihristul? De la iudei, cu siguranță”. Eu i-am spus: „Morris, cum ai ajuns la o astfel de idee?”. „O, da el vine de la iudei, din Ierusalim”. Eu am spus: „De unde ai primit tu aceasta? Antihristul vine din Roma, nu din Palestina”. El, un iudeu și el spune că „Antihristul vine din Ierusalim, de la iudei”. Când eu i-am explicat aceasta, el a spus: „Frate Branham, eu nu m-am gândit niciodată așa la aceasta”.

O biserică firească și apoi cea duhovnicească. Penticostalii, bapțiștii, toți sunt organizați în Consiliul Mondial; toți împreună sunt adunați, n-au nicio înțelegere duhovnicească, nu sunt aleși de Dumnezeu, nu s-au separat ci au intrat înăuntru. O, dacă aș putea s-o fac mai clar despre ce este vorba acum. Ei au ochi și nu văd, au urechi și nu aud. O, de ce sunt ei atât de molatici? Totul ajunge la sfârșit. Și biserica duhovnicească ajunge la încheiere.

O, Dumnezeule ne uităm în urmă, când a început cu Luther, a fost o continuare cu Wesley și apoi cu bapțiștii, cu Smith și apoi cu penticostalii. Și acum, în timpul de sfârșit, Duhul lui Dumnezeu face aceleași lucruri care s-au întâmplat în slujba lui Isus. Uniți cu Hristos, pregătiți pentru venirea Domnului. Suntem la sfârșitul timpului. Isus a spus așa: „Cum a fost în zilele Sodomei așa va fi în ziua când va veni Fiul Omului”. Uitați-vă la biserica firească – ea este tot mai departe de Cuvânt. Uitați-vă la biserica umplută cu Duhul, ea și-a scuturat toate nebuniile, le-a lăsat în urmă, a ajuns în prezența lui Dumnezeu și se mișcă cu Domnul înainte, așa cum Se mișcă Duhul, pe calea lui Dumnezeu, ca să primească ceea ce a făgăduit Domnul. Nicio organizație, nu! Vedeti? Toți ceilalți merg înapoi, sunt bine organizați, se duc înapoi în marea organizație care formează chipul fiarei, Consiliul Mondial al Bisericilor și apoi sunt unificați cu fiara, cu Roma – așa este scris. Aș putea vorbi ore despre aceasta, dar trebuie să ajung la încheiere. Eu v-am spus că astăzi voi fi lung, dar mă simt bine. Când Dumnezeu zice: „Spune-le-o! Du-te! Nu tăcea! Spune-le-o! Arată-le-o! Dacă ei n-o primesc atunci sângele lor nu este pe mâinile tale”.

Lumea a ajuns la sfârșit. Nu mai poate rezista. Războaiele sunt la sfârșit. Nu mai puteți avea război. Dacă se va ajunge la război, primul care va apăsa trăgaciul va termina. Politica este putredă. Uitați-vă la bapțiști, metodiști, penticostali, toți se întorc înapoi. Noi o vedem, dar Dumnezeu ne cheamă afară din toate acestea și El îi adună pe aleșii Lui. Ei spun: „Da, noi suntem Biserica”. Și Esau a crezut că este Biserica, dar Iacov a avut dreptul de întâi născut. Iacov a fost fratele lui Esau. Unul l-a disprețuit, dar celălalt a auzit, a recunoscut și a făcut după Cuvânt. Esau a spus: „Ce înseamnă acesta pentru mine, ce câștig cu acesta?”

Încă un lucru și apoi închei. Adevărata Biserică are viitor, ea știe pentru ce trăiește. Adevărata Biserică, Biserica aleasă, voi știți în inima voastră că ați trecut de la moarte la viață. Voi știți ce ați fost odată și ce sunteți astăzi, cum ați fost în lume iar astăzi sunteți o făptură nouă. Voi o știți, viața voastră o dovedește, roada Duhului din voi, tot ceea ce vă interesează este Hristos. Voi lucrați prin Duhul, voi Îl iubiți pe El și vă iubiți unii pe alții și voi vedeți cum Isus lucrează în viața voastră.

Eu îmi aduc aminte de un artist, de un pictor care s-a dus cu niște tineri la Roma ca să studieze acolo arta și pictura și cel care era îngrijitor acolo l-a remarcat. La Roma, ei au petrecerile lor, voi știți cum se comportă bărbații și femeile acolo, dar acest bărbat era altfel. Voi știți că aici este ca și acolo și acolo ca și aici, poate aici mai mult ca acolo. Dar acest bărbat tânăr s-a ținut departe de toate lucrurile rele. Ei s-au dus la petreceri, el i-a lăsat să meargă și peste tot unde doreau să meargă, ei mergeau fără el. Și într-o bună zi, acest îngrijitor, care era un creștin, l-a întrebat pe acest tânăr: „Pot să mă plimb cu tine, aș vrea să-ți vorbesc”. Ei s-au dus pe-un deal și acest bărbat l-a întrebat pe tânăr: „Ascultă fiule, tu ești american?”. „Da, eu sunt american”. „Tu ai venit cu toți ceilalți aici ca să-ți urmezi școala ca toți ceilalți? Dorești să studiezi arta? Ești un creștin?”. El a răspuns: „Da, da”. Dar doresc să te întreb: „Ceilalți și ei spun că sunt creștini, de ce ești tu altfel decât toți ceilalți? De ce fetele și băieții din America nu sunt ca tine? Și ei spun că sunt creștini”. El a spus: „Domnule, vezi cum apune soarele acolo? Dincolo, peste Ocean, într-un oraș deosebit, în statul New England, acolo este o casă și în acea casă este o fată căreia i-am promis că voi trăi cinstit față de ea. Eu am venit aici doar să-mi fac școala și apoi mă voi întoarce înapoi ca să mă căsătoresc cu fata care îmi este credincioasă în timp ce eu îi rămân credincios ei. Deci nu te mira, fiindcă acesta este motivul”.

Eu am spus-o, poate vă întrebați de ce nu ne pasă nouă ce spun oamenii. Nu demult stăteam cu Fred pe malul mării. Ne uitam așa peste mare, cum valurile mergeau în sus și în jos și el mi-a zis: „Frate Branham, este atât de plăcut aici, este atât de frumos, este ca în cer”. Eu am spus: „Ascultă Fred, acolo, peste mare este cerul. Și acolo în cer este Unul pe care-L cheamă Isus; El a luat toate păcatele mele. Lui I-am promis să-I rămân credincios până când mă voi întâlni cu El, până când Îl voi vedea. Și de aceea eu nu mă rușinez de Evanghelia lui Isus

Hristos, ci o propovăduiesc așa cum este scris”. Asta îl face pe un creștin să ducă o altfel de viață. El este diferit pentru ca are ceva diferit pentru care să trăiască.

Acum să ne aplecăm capetele. Prietenii mei iubiți, aveți o țintă pentru care trăiți? Înseamnă pentru voi Isus mai mult decât restul lumii? El este în cer, El vă așteaptă. Primiți-L acum! Nu spuneți doar: „Este suficient să aparțin de biserică”. Trebuie să aveți o trăire cu Hristos. Întotdeauna a fost în sufletul vostru ceva care v-a spus: „Încă nu este totul în ordine cu voi, încă nu este cum trebuie să fie”. Dumnezeu vă cheamă. Nu-I întoarceți spatele! Pentru că au fost astfel de oameni care odată au fost luminați și au gustat. Și apoi a venit timpul când nicio jertfă nu a mai fost posibilă.

Nu așteptați! Veniți ca și Iacov, faceți ce puteți, dar experimentați acest drept de întâi născut. Dacă vă costă soțul, soția, sau copiii sau oricât v-ar costa, indiferent care ar fi prețul, dacă are un preț, dar important este să primiți dreptul de întâi născut. Dacă simțiți așa și doriți să aveți dreptul de întâi născut, eu nu vi-l pot da, dar Dumnezeu vi-l poate da. El este Acela care vorbește cu voi. Ridicați acum mâna și spuneți: „Frate Branham, roagă-te pentru mine!” Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Tatăl nostru ceresc, eu Îți mulțumesc, sfânt și scump Dumnezeu, Îți mulțumesc că ai dăruit har fiilor și fiicelor Tale. Ei recunosc că trăiesc în timpul de sfârșit. Nu mai poate dura mult. Cum a fost în zilele lui Noe, cum a fost în zilele Sodomei și Gomorei, pe vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu, când Noe a construit corabia. Dar îndelunga Lui răbdare s-a încheiat. El n-a dorit ca cineva să moară, ci a dorit ca toți să se pocăiască. Bărbați și femei, tineri și fete, tineri și bătrâni și-au ridicat mâinile și spun: „Doamne, ai milă de mine!” Dumnezeule, ei să nu mai respingă niciodată, să vândă totul, școala lor, orice au; dar să fie ca acela care a găsit mărgăritarul și a vândut totul ca să cumpere ogorul în care a fost găsit mărgăritarul. Să aibă această poziție, să vândă totul, tot ce are o valoare pentru ei în lumea aceasta, să vândă totul ca să Te primească, să Te câștige pe Tine. Toți care au auzit Evanghelia n-au rămas în lucrurile din lume, nu se îmbracă precum lumea și nu se duc la petreceri, ci ei umblă așa cum dorești Tu, Dumnezeule. Toți care rămân în

lucrurile din lume să se rușineze. Dăruiește Tu har. Acesta este ceasul pentru cei care și-au ridicat mâinile. Dăruiește-le har! Mulți dintre ei mai sunt în lucrurile din lume și sunt de părere că se pot bucura de aceste lucruri din lume: fumează, beau și spun: „O, este o băutură între prieteni” și una și alta. Și femeile cu îmbrăcăminte necuviincioasă umblă în felul acesta pe stradă mișcându-se cu corpul lor, unduindu-se. Vedeți voi? Știți voi că poate în 24 de ore unii nu vor mai fi pe pământ și pentru ei este ultimul ceas? Unde va fi sufletul vostru? Se va trezi în iad la diavolul. Veniți acum la Domnul! Veniți acum! Dumnezeu să dăruiască har tuturor!

O, Doamne, să nu treacă peste capetele lor, dăruiește har, dăruiește milă. Tu ești Singurul care le poți da dreptul de întâi născut. Ei să pună totul deoparte și să Te urmeze pe Tine. Permite-o, Tată! Fie ca Duhul Sfânt să vină peste această adunare, peste bolnavi, peste cei suferinzi. Și ei să știe prin mesajul care a fost predicat astăzi, că totul va ajunge la sfârșit și Isus va fi în lucrare prin Biserică. Primește poporul Tău în mâinile Tale și ei să vadă că Duhul Tău este în lucrare și mesajul care a fost predicat să fie confirmat. Ei au auzit, ei să recunoască faptul că același Isus, care a umblat și lucrat în zilele Lui pe pământ, este astăzi aici și este din nou în Biserică Lui în ultimele zile și face aceeași lucrare. Binecuvântează viața lor, sufletele lor, trupurile lor! Eu Ți-i predau Ție în Numele lui Isus. Amin.

Acum, indiferent unde vă aflați în clădire – nu am împărțit bilete de rugăciune, nu avem bilete de rugăciune...

...Ești bolnavă și în necaz? Dacă Dumnezeu îmi va descoperi, ca și femeii de la fântână, care este necazul tău vei ști că eu nu am de unde să știu ce necaz ai tu? Veți crede voi cu toții? Noi ne vedem pentru prima dată? Oh, tu m-ai mai văzut în adunare. Dar eu îți sunt străin, este? Bine, Domnul Dumnezeu să-ți asculte rugăciunea. Este o realitate sau nu?

O, Dumnezeule, fie ca ei să recunoască că religia nu este suficientă. Noi nu trebuie să-L trezim pe Dumnezeu așa cum au făcut prorocii lui Baal pe muntele Carmelului. Nu, nu, nu! Isus n-a trebuit să fie trezit, scuturat. Dumnezeul lui Israel nu doarme. El este același ieri azi și în veci. Dumnezeu rămâne Dumnezeu. Crezi tu că suferința de

inimă te va părăsi și vei fi sănătoasă? Tu nu ești din acest loc. Tu te poți duce la Lexington și să spui oamenilor ce a făcut Domnul pentru tine. Câteodată trece peste capetele oamenilor. O, fie ca Biserica s-o cuprindă repede! Crezi tu că și suferința ta de inimă va dispărea și vei fi sănătoasă? Nici tu nu ești de aici. Tu poți pleca și spune oamenilor ce a făcut El în viața ta”. [Aici se încheie predica fratelui Branham].

Fratele Frank

Laude și mulțumiri Îi aducem Domnului. Eu nu cred că mai trebuie să mai adăugăm ceva celor auzite. Noi simțim din nou de fiecare dată cu ce seriozitate, cu ce dedicare a predicat fratele Branham. Noi avem comparațiile, le-am auzit în mod deosebit ieri seară, iar astăzi doar au fost atinse. Dar întotdeauna există două lucruri: unul este de la Dumnezeu și celălalt este imitația.

Așa cum am auzit, există Cain și Abel; există pomul vieții și pomul morții. Ieri sau alaltăieri m-am gândit scurt la aceasta: în discuția șarpelui cu Eva era vorba despre o țintă principală și anunțul a fost: „Voi veți fi ca Dumnezeu”. Și aceasta a fost: oamenii au vrut să devină așa și n-au înțeles: ca noi să devenim ca Dumnezeu poate veni numai de la Dumnezeu și nu prin șarpe. Și astăzi totul este prezentat ca și cum ar fi de la Dumnezeu: „Și veți fi... veți fi”. Nu veți fi! Numai dacă Dumnezeu o face, numai dacă lucrarea este biblică. Mulțumim Domnului care ne-a adus înapoi la Cuvântul Său. Toate lucrurile pe care le face Dumnezeu le face conform Cuvântului Său. Și ceea ce fac robii Săi se întâmplă conform Cuvântului Său. Așa cum Ilie a putut spune: „Eu am făcut totul după Cuvântul Domnului” și s-a întâmplat exact așa. Și noi nu așteptăm degeaba. Se va întâmpla, pentru că Dumnezeu a spus-o în Cuvântul Lui. Și limbajul clar al fratelui Branham despre Roma, Antihrist și așa mai departe.... Cei mai mari învățători ai Bibliei, oameni care vorbesc de nașterea din nou și de umplerea cu Duhul Sfânt, oameni care vorbesc în limbi vechi și noi, oameni care spun și scriu tot felul de lucruri, toți îl caută pe antihrist peste tot, numai acolo unde el este nu-l caută.

Eu vă spun, amăgirea este atât de rea încât nu se mai poate suporta. Și aceasta a fost ceva nou pentru mine. Eu am știut despre povestea cu

investigațiile fiscale care l-au împovărat pe fratele Branham. El a primit mulți bani. Toate donațiile au fost scrise pe numele lui, dar au fost puse în casieria bisericii. Dar pentru că donațiile erau făcute pe numele lui, au fost socotite pe numele lui. Și într-o bună zi au venit și investigațiile și a apărut o mare problemă. Fratele Branham mi-a spus personal, că i-a fost confiscat pașaportul și el n-a mai putut părăsi țara și a fost într-un mare necaz. Eu mă mir de ce sunt eu în același necaz, de ce suntem noi în același necaz. Dar Dumnezeu are căile Lui. El nu permite nimic, numai dacă trece prin fața Lui. Și aceasta noi am auzit-o ieri: Iuda care a fost atât de aproape de Domnul și mergea cu toți ceilalți... Și cum fratele Branham a spus: „Iuda a scos draci, a făcut multe lucruri și apoi Satana a intrat în el și deja s-a întâmplat”.

Iubiților, trebuie să veghem, să ne rugăm, să stăm înaintea Domnului și să-L credem pe Dumnezeu și să nu avem niciun motiv personal și tot timpul să ne intereseze Cuvântul și cinstea lui Dumnezeu. În clipa când în Împărăția lui Dumnezeu un om vrea să ajungă ceva pentru sine, atunci va eșua.... Iuda l-a vândut pe Isus și a primit bani, dar totuși i-a aruncat, totul s-a întors asupra lui și el a știut ce a făcut.

Iubiților, timpul a trecut. Dumnezeu a vorbit cu noi. Ieri seară am spus-o sau am încercat s-o spun: pentru că noi trăim istoria mântuirii acum, a trebuit și trebuie să trecem prin toate aceste lucruri. Aceasta se întâmplă acum cu noi, iar cu alții s-a întâmplat în vremea lor. Și așa să nu ne mire acest lucru, ci să fim mulțumitori că este așa cum este. Toți ceilalți sunt lăsați în pace. Dar gândiți-vă la Apoc. 12: Balaurul se așează în fața femeii, Bisericii, care trebuie să nască copilul de parte bărbătească (Mireasa). Pe toți ceilalți îi lasă în pace, dar Biserica din care va fi născută turma biruitorilor acolo este necazul, acolo se ridică Balaurul și vrea să-i înghită, dorește să-i distrugă. Trebuie s-o rânduim biblic și s-o vedem. Poate că și eu voi fi mai mulțumitor pentru tot ceea ce vine peste mine și noi vom fi mulțumitori pentru ceea ce a venit peste noi toți. Când pot vedea istoria mântuirii care decurge acum...

Cred că am spus-o în Zürich și am amintit-o aici, dacă noi citim toate întâmplările din Vechiul Testament și nu le introducem în istoria mântuirii din Noul Testament, atunci le-am citit degeaba. Putem citi despre Noe, Moise și Avraam, am putea citi zi și noapte, dar numai dacă

ne răsare o lumină și ne este descoperit despre ce este de fapt vorba acolo. Nu doar să citim o întâmplare. Acum despre Esau și Iacov – am putea citi aceasta ca un roman, să închidem Cartea și să plecăm. Dar Biblia nu este un roman. Biblia este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Și întreaga Scriptură este inspirată de Dumnezeu și este, ne este de folos ca să fim învățați, să fim desăvârșiți, ca să facem o lucrare bună. Amin. Te rog frate Russ.

[Se roagă fratele Russ]

Credinciosule Domn și Dumnezeu, venim împreună înaintea Ta, Doamne. În slăbiciune, ne uităm prin credință înaintea Ta, dar Tu ai făgăduit că vei fi tare în cei slabi. Și Tu ai dăruit-o cu adevărat: Te-ai descoperit în bărbatul slab, Branham. Doamne, prin el, harul Tău este descoperit ca la început. El a putut spune femeii: „Femeia are o tumoare în piept”. O, Doamne, cine a putut-o face în zilele acelea? Doar Tu singur. Da, Doamne Dumnezeule și în zilele noastre ne-ai promis că vei fi cu ai Tăi și ai dăruit împlinirea. Și, cu adevărat, Doamne, ai descoperit Cuvântul Tău și l-ai confirmat. Noi Îți mulțumim. Și dacă ne gândim ce ai făcut Tu în viețile noastre și ce ai făcut în trupul meu, Doamne, Numelui Tău celui sfânt Îi dau cinstea, lauda, închinarea și mulțumirea.

Doamne, binecuvântează pe frații mei, pe surorile mele, binecuvântează-ne pe toți aici în acest loc. Fii aproape de noi. Doamne, botează-ne cu Duh Sfânt! Doamne, totul să fie înnoit în viața noastră. Doamne, noi, bătrânii care suntem demult credincioși, vrem să fim reînnoiți, avem nevoie de puterea Ta, de prezența Ta. Avem nevoie de Tine tot mai mult, în fiecare zi, în fiecare ceas, în fiecare clipă. Doamne, nu știm când vom fi chemați, dar dorim să fim pregătiți când Tu ne vei chema, ca să putem merge cu Tine ca să fim acolo unde ești și Tu Doamne. Ce ne-ar ajuta dacă am fi alergat, să fi venit la adunări, dacă nu am putea fi acolo? Dorim să fim cu toții acolo în slava Ta, unde vom fi doar cu Tine. Doamne, binecuvântează-ne și fii cu noi – este rugăciunea noastră. Binecuvântează poporul Tău de aproape și de departe, în toate popoarele, limbile și națiunile. Ne rugăm și pentru toți cei bolnavi și au nevoie de ajutorul Tău. Doamne, fii Tu cu toți! Tu cunoști toate necazurile și de aceea Te rugăm și știm că poți dăruia tot ce avem nevoie. Numele Tău cel sfânt să fie lăudat și cinstit. Amin. Amin.